

ယုံကြည်ခြင်း ခရီးစဉ်

စာရေးသူ-ရှုဗင်အိုးလ်စ်ချူးစ်ကီ

ယုံကြည်ခြင်း ခရီးစဉ်

ပဋိညာဉ်တရားနှစ်ခု၏ နိဒါန်း

Ruben Olschewsky

<https://maranathamedia-myanmar.com/>

ပုံနှိပ်သူ

ဧပြီလ ၂၀၂၀

© မာရာနတာမီဒီယာ၊ ၂၀၂၀

adrian@life-matters.org

မာတိကာများ

အမှာစာ..... Error! Bookmark not defined.

နိဒါန်း 5

ကတိတော်များ 6

ဘုရားသခင်၏ကတိတော် 13

လူသား၏တုန့်ပြန်မှု 21

အမွေဆက်ခံခြင်း၏ ကတိတော်..... 29

အသစ်သော ပဋိညာဉ် 35

ကတိတော်များ၊ ကတိတော်များ

အမှာစာ

ပဋိညာဉ်တရား “အဟောင်း”နှင့် “အသစ်”ဟူသောဝေါဟာရများသည် သဘောထား ခံယူချက်များစွာ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ လူအများ ယုံကြည်ကြသည်မှာ ၎င်းပဋိညာဉ်နှစ်ခုသည် မတူညီသော ခေတ်ကာလနှစ်ခု(သို့) ယေရှုခရစ်တော်၏ ကားတိုင်တင် အသေခံခြင်းအားဖြင့် ပိုင်းခြားသော ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဧဝံဂေလိတရား၏ ခေတ်ကာလနှစ်ခုဟု ယုံကြည်ကြသည်။ လက်ဝါးကားတိုင် မတိုင်မီကာလတွင် ယုံကြည်သူများသည် “ပညတ်တော်၏ လက်အောက်တွင်” ရှိကြောင်းနှင့် လက်ဝါးကားတိုင်နောက်ပိုင်းတွင် ယုံကြည်သူများသည် “ကျေးဇူးတော်၏ လက်အောက်” တွင်ရှိကြောင်း မှတ်ယူကြသည်။

ဤစာအုပ်ငယ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပဋိညာဉ်တရားများအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သမ္မာကျမ်းစာ၏ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်အတိုင်း တင်ပြပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ခရစ်ယာန်အသက်တာတွင် ပဋိညာဉ်ဟောင်း အတွေ့အကြုံသည် ပဋိညာဉ်အသစ် အတွေ့အကြုံသို့ ပို့ဆောင်လမ်းပြကြောင်း သိရှိစေရန်ဖြစ်သည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကယ်တင်ခြင်း သတင်းစကားသည် “ထာဝရတည်နေသည်” ဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြရန်မှာ ဤစာအုပ်ငယ်၏ ဦးတည်ချက်ဖြစ်ပါသည်။ “ငါတို့သည် (လက်ဝါးကပ်တိုင်နောက်ပိုင်း) ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကို ထိုသူတို့ [လက်ဝါးကား တိုင် မတိုင်ခင်] ကဲ့သို့ ကြားရကြပြီ။ (ဟေဗြဲဩဝါဒစာ ၄:၂) ။

ပဋိညာဉ်တရားများအကြောင်း နားလည်ခြင်းသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်သည်ဟူသော ဧဝံဂေလိကတိတော်၌ အလွန်အရေးကြီးသည့် အကြောင်းအရာဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိပါသည်။

နိဒါန်း

ဤစာအုပ်၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ လူသားများနှင့် ဘုရားသခင်၏ အပြန်အလှန်ဆက်ဆံရေးအား ရိုးရှင်းစွာဖော်ပြရန် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် အလွန်နီးကပ်သောအချိန်နှင့် ကောင်းကင်ဘုံရှင် ခမည်းတော်ဘုရား၊ သားတော်တို့နဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သောဆက်သွယ်မှုကို ကြုံတွေ့ရသည့်အချိန်များစွာလည်းရှိပါသည်။ သို့သော်လည်းကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ထံမှ ဝေးကွာစေသည့် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်လမ်းစဉ်ကို ရွေးချယ်လိုက်သောအခါ ဘုရားသခင်နှင့် အဆက်အသွယ်မရှိခြင်း၏ အကျိုးဆက်များကို တွေ့ကြုံရပါသည်။ ကိုယ်ပိုင်ရွေးချယ်မှုများ၏ အကျိုးဆက်တစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းအတွေ့အကြုံ နှစ်ခုကြားတွင် အမြဲရှိနေသော ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်သည် သူ၏ပြီးပြည့်စုံသော စာရိတ္တတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့၌ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာရန် မျှော်လင့်လျက် သင်ကြားပေးနိုင်ဖို့ အမြဲကြိုးစားနေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သည် မည်သည့်အရာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ဆန္ဒအရ ထိုသခင်၏အလိုတော်သည် မည်သည့်အရာ ဖြစ်သင့်သည်ဟူသော အမြင်နှစ်ခုကို ခွဲခြားသိမြင်နိုင်ခြင်းမရှိပါက အသက်တာ ခက်ခဲ၊ ရှုပ်ထွေးလာတတ်သည်။ မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ထံ ဧကန်အပ်နှံထားပြီး ကျွန်ုပ်တို့ နှလုံးသားထဲတွင် အလုပ်လုပ်ရန် သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ အမှန်တကယ်ခွင့်ပြု နေပါသလား။ သို့မဟုတ် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု မိမိထင်သော နည်းလမ်းများဖြင့် သူ့ကတိတော်များကို ရယူနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးစားနေပါသလား။

ယေရှုပြောခဲ့သည့်နည်းတူ ပြောနိုင်သည့်အဆင့်သို့ ကျွန်ုပ်တို့မည်သို့ရောက်နိုင်ကြမည်နည်း။

“ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်။ ငါသည် ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏၊ ငါ့စီရင်ခြင်းသည်လည်း တရားတော်နှင့် ညီညွတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏အလိုသို့ လိုက်၏။” ရှင်ယောဟန် ၅:၃၀။

ခရစ်ယာန်အားလုံးသည် သူတို့၏အသက်တာလမ်းစဉ်တွင် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို အမှန်တကယ် ဖြည့်ဆည်းခြင်းရှိမရှိ တစ်ခါတစ်ရံ ဆင်ခြင်မိတတ်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်

ဤစာအုပ်သည် သင့်အတွက် ကောင်းချီးဖြစ်စေပြီး၊ သင့်ယုံကြည်ခြင်း မှန်ကန်ကြောင်းကို အမှန်တကယ်သိရှိရန် ကူညီပေးပါလိမ့်မည်။

ကတိတော်များ

ငယ်စဉ်ကလေးဘဝတွင် စိတ်ပျက်စရာ အမြောက်အများ ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ အကြောင်းမှာ မတည်နိုင်ခဲ့မည့် ကတိများ အပေးခံရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သင့်အသက် တာတွင် မတည်သော ကတိများအပေးခံရနိုင်ပါသည်။ မိခင်၊ ဖခင် (သို့) သင်၏ အရင်းနှီး ဆုံးသော တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သင့်ကို တစ်စုံတရာအတွက် ကတိများပေးခဲ့ပြီးနောက် သူတို့၏ ကတိများကို မတည်နိုင်ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ခြင်းများ ခံစားလာရ ကာ ဤအတွေ့ကြုံများမှ မယုံကြည်မှုများ ဖြစ်လာသည်။ မိမိအပေါ် ဩဇာအာဏာ ရှိသူ များ၊ မိမိနှင့်ရင်းနှီးသောသူများကို မယုံကြည်နိုင် ဖြစ်လာသည်။ ထိုသို့သော စိတ်ပျက်ခြင်း အမျိုးမျိုးမှ မိမိကိုမိမိ ကာကွယ်တတ်ရန် သင်ယူကြတော့သည်။ ထိုသို့ စိတ်ပျက်ခြင်း အခြေနေကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရန် မိမိကိုယ်တိုင် လုပ်ဆောင်မှုဖြစ်မည်ဟု ခံယူလာသည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေကာမူ ရလဒ်ကောင်းရရှိဖို့ရန် ကြိုးစားသောအရာများ မဖြစ်လာသောအခါ စိတ် ပျက်ခြင်း ကြုံရမည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

မိသားစု၏အစ ကို လေ့လာသုံးသပ်ကြပါစို့-

တဖန် ဘုရားသခင်က “ငါတို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ တသဏ္ဌာန်တည်း လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့။ သူသည် ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း၊ မိုးကောင်းကင်၎င်းတို့ကို၎င်း၊ သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ မြေတပြင်လုံးနှင့်တကွ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။” ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁:၂၆။

“ငါတို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့...” ဟု ဘုရားသခင်သည် သားတော်အား မိန့်တော်မူခြင်းမှာ လူယောက်ျားနှင့်လူမိန်းမ၏ အိမ်ထောင်စည်းလုံးခြင်းအားဖြင့် ခမည်းတော်နှင့် သားတော်ဘုရား၏ ဆက်ဆံရေးသည် ရင်းနှီးသော ဆက်ဆံရေးဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထင်ရှား၊ ဖော်ပြရန်ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်ဘုရားသည် ခရစ်တော်၏ ဦးခေါင်းဖြစ်သည်နည်းတူ လူယောက်ျားသည်လူမိန်းမ၏ ဦးခေါင်းဖြစ်သည်။ (ကောရိန္တုဝါဒစာပထမစောင် ၁၁:၃) ဦးခေါင်းဖြစ်သော ခမည်းတော်ဘုရားသည် သူ့အောက်တွင်

ရှိသော ခရစ်တော်ဘုရားကို ကောင်းချီးပေးရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် “ဤသူကား ငါနှစ် သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း” ဟု ခမည်းတော်မိန့်တော်မူသည်။ (ရှင်မသု ၃:၁၇၊ ရှင်မာကု ၁:၁၁)။

ဤနည်းလမ်းအတိုင်း အာဒံသည် ဧဝကို ကူညီထောက်ပံ့ရန်နှင့် ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်ရန် ဖြစ်သည်။ အာဒံ၏စကားများသည် ဧဝအတွက်အကျိုးပြုအားပေးခြင်းနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂ လာဖြစ်ရမည်။ သူတို့၏ဆက်ဆံမှုသည် ဤကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအတွက် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်း တော်နှင့် ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်တော်ကို ပို၍ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြရန်သာဖြစ်သည်။ ဧဝအား အာဒံ ပထမဦးဆုံးပြောသောစကားကို ကမ္ဘာဦးကျမ်းတွင်ဖော်ပြထားသည်ကား-

လူကလည်း၊ “ယခု ဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲကအရိုး၊ ငါ့အသားထဲက အသားဖြစ် ၏။ လူထဲက ထုတ်သောကြောင့် သူ့ကို လူမိန်းမဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟု ဆိုလေ၏။” ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၂၃။

ထိုသို့သော စကားများသည် ကတိစကားမဟုတ်သော်လည်း သူတို့နှစ်ဦးကြား ရင်းနှီးကျွမ်း ဝင်မှုရှိကြောင်း၊ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး ယုံကြည်ကိုးစားသည့် ဆက်ဆံရေးရှိနေကြကြောင်း ဖော်ညွှန်းနေပါသည်။ ထိုစကားလုံးများသည် ဧဝ၏ နှလုံးသားထဲတွင် မည်သို့သော ခံစား ချက်မျိုး ဖြစ်စေမည်ကို ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ခြင်းများ ခံစားစေပါလိမ့်မည်။ ထိုစကားများမှ အာဒံသည် ဧဝ၏ မူလသဘာ ဝကို ဖော်ပြထားပါသည်။ သူမသည် အာဒံမှ ဖြစ်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူ့ခန္ဓာ၏ အစိတ်အ ပိုင်း ဖြစ်သောကြောင့် သူမကို အလွန်နက်ရှိုင်းစွာ ချစ်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကို သူတို့ ပတ်လည်တွင် ရောင်ခြည်ကဲ့သို့ မြင်နိုင်ပါက ၎င်းသည် အလွန်လှပသော ပန်းချီ ကားချပ်အသွင် ပေါ်လွင်နေမည်ဖြစ်သည်။ နတ်ဆိုးသည် လူ့စိတ်ဝိညာဉ်ကို အမှောင်မချမှီ အချိန်က လူသားတို့၏ သန့်ရှင်းဖြူစင်၊ နှိမ့်ချတတ်သည့် မေတ္တာကို ကျရှုံးပြီးသော လူသား များ အနေဖြင့် သိမြင်နိုင်ရန် ခက်ခဲလှပေသည်။

လူသား၏ကျရှုံးခြင်း၊ စုံစမ်းခံရခြင်းနှင့် အာဒံနှင့်သူ့၏ဇနီးအကြားဆက်ဆံမှုအပေါ် အကျိုး သက်ရောက်မှုအကြောင်းကို သေချာစွာဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြပါစို့။ ရှေးဦးစွာလူသား၏ ကျရှုံး ခြင်းအကြောင်းကို ကျမ်းစာက မည်သို့ မှတ်တမ်းတင်ထားကြောင်းကို ကျွန်တော်ဖော်ပြပါ မည်။ ၎င်းတို့မှာ-

- လူကိုဖန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။
(ကမ္ဘာ ၁:၂၆)
- ဘုရားသခင်သည် လူကို မိမိပုံသဏ္ဌာန်နှင့် အညီဖန်ဆင်းခဲ့သည်။ (ကမ္ဘာ ၁:၂၇)
- ဘုရားသခင်သည် လူသားကို ဒေသဥယျာဉ်၌ နေရာချပေးပြီး စားရမည့်အစာ၊ လုပ်ရမည့်အလုပ်၊ အဘယ်သို့ နားရမည့်အကြောင်းနှင့် အဘယ်အရာများကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း ကောင်းစွာရှင်းပြထားသည်။ (ကမ္ဘာ ၁:၂၉-၂:၁၅)

ဘုရားသခင်သည် သူ၏အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး လူသားကိုသင်ကြားပေးသည်။ ဘုရားသခင်၏ အုပ်ချုပ်မှုသည် ချစ်ခြင်း၌ အရင်းခံသည်။ ဖိအားပေးခြင်းမပါဘဲ အသိတရား၏ လွတ်လပ်မှုအပေါ် အခြေခံထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် လူကို နာခံခြင်း မနာခံခြင်းဟူသော လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ကို ပေးထားသည်။ ဘုရားသခင်က လူသားအား ဥယျာဉ်အလယ်တွင်ရှိသော အထူးနာမည်ပေးထားသည့် “ကောင်း၊မကောင်း သိကျွမ်းရာ အပင်” အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့သည်။ ဤအပင်သည် အသက်တာတွင် ဘုရားသခင် အပေါ်မှီခို၍ သူ၏ ဦးဆောင်၊ လမ်းပြမှုနောက်ကို လိုက်မည်လော (သို့) မိမိအလိုအတိုင်း အသက်ရှင်မည်လောဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အာဒံနှင့်ဧဝတို့အား ပေးထားခဲ့သော အကြွင်းမဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဤအပင်ကို မထားရှိပါက ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ဘက်၌ ရွေးချယ်ရမည့် စိတ်ဆန္ဒကိုဖော်ပြရန် အခွင့်အရေးရှိမည် မဟုတ်သကဲ့သို့ လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်လည်း ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ အာဒံနှင့်ဧဝကို စုံလင်သော စာရိတ္တတော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းခဲ့သောကြောင့် သဘာဝအလျောက် ကျရှုံးလူသားတို့၏ ပုန်ကန်လိုသောဆန္ဒသည် သူတို့၌မူလက မရှိခဲ့ပါ။ ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူဖန်ဆင်းထားသော အရာအတွက် မိမိကိုယ်မိမိ အဘယ်မျှလောက် နှိမ့်ချထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အကြောင်းမှာ လူသားတို့ ရွေးချယ်သော ပုန်ကန်မှု၏ အဖိုးအခကို ကိုယ်တော်တိုင် ခံယူတော်မူခဲ့ပါသည်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၁၆၊၁၇)။

ဤဇာတ်လမ်းတွင် နောက်ထပ်ဇာတ်ဆောင်မှာ အခြားသော ဖန်ဆင်းခံ သတ္တဝါများထက် လိမ္မာ၊ ပါးနပ်သော မြွေကြီးဖြစ်သည်။ ဤမြွေကြီးသည် စာတန်၏ အယောင်ဆောင်ဖြစ်သည်။ မိန်းမသည် ဥယျာဉ်ထဲတွင် လျှောက်သွားရင်း ကောင်းမကောင်း သိကျွမ်းရာ အပင်ရှေ့သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ စာတန်သည် မြွေယောင်ဆောင်၍ သူမကိုစကားပြောပါတော့သည်။ သူ၏မေးခွန်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် အာဒံ၊ ဧဝတို့ကြား တည်ဆောက်ထားသော ဆက်ဆံမှု၏ နှလုံးသားကို ထိုးနှက်ရိုက်ချိုးခဲ့လေတော့သည်။ မြွေမှဧဝအားမေးခဲ့သည်မှာ

“...သင်တို့သည် ဥယျာဉ်၌ ရှိသမျှသောအပင်တို့၏ အသီးကိုစားရဟု
ဧကန်စင်စစ် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသလော...” (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၁)

ဤမေးခွန်းသည် အပြစ်ကင်းဟန်ရှိသော်လည်း သံသယတည်းဟူသော အဆိပ်အတောက်
ပါရှိနေသည်။ “ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသလော...” ဟူသော မေးခွန်းသည် ဘုရားသခင်၏
စကားတော်များကို မေးခွန်းထုတ်စရာ သံသယမျိုးစေ့ကို ဖြစ်စေသော အသုံးအနှုန်းဖြစ်
သည်။

မိမိတို့အား ဘုရားသခင် ပေးထားသော ညွှန်ကြားချက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မိမိနားလည်သည်
အတိုင်း ဧဝရင်းပြခဲ့သည်မှာ-

“...ငါတို့သည် ဥယျာဉ်၌ရှိသော အပင်တို့၏အသီးကိုစားရသော အခွင့်ရှိ၏။
ဥယျာဉ်အလယ်၌ ရှိသော အပင်၏အသီးကိုကား၊ သင်တို့သည် မကိုင်မစားပဲ
နေကြလော့၊ သို့မဟုတ် သေမည်ဟု ဘုရားသခင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု မြွေအား
ဆို၏။” (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၂၃)

မြွေ၏တုန့်ပြန်ချက်သည် ပထမမေးခွန်း၏ အကြံအစည်ကို သရုပ်ဖော်သွားပါသည်။ မြွေ
က မိန်းမအား မည်သို့ပြောခဲ့သည်ကို သေချာစွာ ဂရုစိုက်မှတ်သားထားပါ-

“မြွေကလည်း သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် သေရမည် မဟုတ်...” (ကမ္ဘာ ၃:၄)

ဤစကားများအရ ဘုရားသခင်သည် လိမ်လည်သူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပြီး ဘုရားသခင်၏ စ
ကား တော်များကို ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။ ဘုရားသခင်သည် အာဒံနှင့်ဧဝအား သူတို့၌ ပင်
ကိုယ်အသက် မရှိသောကြောင့် သူတို့၏အသက်အတွက် သူ့အပေါ် မှီခိုရမည့်အကြောင်း
ရှင်းပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ အသက်ရင်းမြစ်မှ ဝေးကွာသွားခြင်းသည် သူတို့
၏ အသက်တာ အလိုအလျောက် အဆုံးသို့ရောက်စေသည့် အကြောင်းတရား ဖြစ်သွားပေ
လိမ့်မည်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၉၊ ၁၆၊ ၁၇)

စာတန်က သင်တို့သည် ဧကန်အမှန် သေလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ပြောခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသ
ခင်၏ စကားတော်များကို သွေဖယ်စေခဲ့ပြီး သူတို့သည် သဘာဝအလျောက်လည်း သေ
မည်မဟုတ်ဟု ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်စေခဲ့သည်။ အကယ်၍ သူတို့ သေရမည်ဆိုလျှင် ဘု
ရားသခင် ကိုယ်တိုင်က သူတို့ကို ပေးထားသော အသက်ကို ဖယ်ရှားပစ်မှသာ သေနိုင်မည်
ဟု အယုံသွင်းပါတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခုတွင် အာဒံနှင့်ဧဝတို့အနေဖြင့် အသက်သည် ဘုရားသခင်ထံမှ လာခြင်းမဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်နေရာရာမှ လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြတော့သည်။ “စားသောနေ့၌ ဧကန်အမှန် သေရမည်”ဟူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ထွက်၊ စကားတော်သည် အမှန်တကယ်ဖြစ်လာရန် သူတို့၏အသက်ကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တိုင်သတ်လိမ့်မည်ဟု သူတို့ တွေးထင်ခဲ့ကြသည်။ မြွေ၏လှည့်စားမှုသည် လူသားများကို ဘုရားသခင်၏ စကားတော်များအပေါ် မယုံကြည်ရန်နှင့် ဘုရားသခင်ကို နှိင်လိုမင်းထက်ပြုသူ အဏာရှင်အဖြစ် ထင်မြင်စေခဲ့သည်။ မြွေသည် ၎င်း၏လျှို့ဝှက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေသည်။

“အကြောင်းမူကား၊ ထိုအသီးကိုစားသောနေ့၌ သင်တို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလျက် ကောင်းမကောင်းကိုသိ၍၊ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလတံ့သည်ကို၊ ဘုရားသခင်သိတော်မူသည်ဟု မိန်းမအားဆို၏။” (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၅)

ဘုရားသခင်သည် အကြင်လင်မယား၏ ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို တားဆီးထားသည်ဟူ၍ အထက်ပါ စကားများအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ စာရိတ္တတော်ကို လွဲမှားစွာ ထင်မြင်စေခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင်နှင့် အဆက်အသွယ် မရှိသော်လည်း အသက်ရှင်နိုင်သည်ဆိုသည့် လိမ်ညာစကားများကို ယုံကြည်လာသောအခါ ဘုရား၏ စကားကို နားမထောင်ရုံနဲ့ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားသခင်က သူတို့ကို သတ်ပစ်ချင်ရသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ဘုရားမဖြစ်စေလို၍ တားမြစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆလေတော့သည်။

တားမြစ်ထားသော အသီးကိုစားရန် ဧဝအား သွေးဆောင်သော မြွေ၏မုသားစကားများသည် ယုံချင်စရာကောင်းလောက်အောင် နှစ်လိုဖွယ်ရှိကြောင်း ပုံပြင်အရာသိနိုင်ပါသည်။ အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ အသီးစားသော်လည်း မည်သည့်အရာမျှ မဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါ။ မြွေပြောသော စကားသည် မှန်ကန်ပုံပေါ်ခဲ့သည်။ သူမတစ်စုံတစ်ရာဖြစ်မည်ဟု ထင်ခဲ့သော်လည်း သူမသည်သေခြင်းသို့ မကျရောက်ခဲ့ပေ။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်း၏ မူရင်းဘာသာစကားဖြစ်သော ဟေဗြဲဘာသာ စကားဖြင့်ရေးသားထားသောကျမ်းတွင် “သင်တို့သည် စားနေ့၌ ပင် ဧကန်မုချသေလိမ့်မည်” (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂: ၁၇) ဟူသော ကျမ်းချက်တွင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော အမြင်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တွေ့ရသည်။ ဟေဗြဲစကားအတိုင်း အနက်ပြန်ရမည်ဆိုလျှင် “သင်တို့ စားသောနေ့မှစ၍ သေတတ်သော သင်တို့သည် အဆုံးတွင် ဧကန်မုချလိမ့်မည်” ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။ သူတို့သည် ထိုအသီးကို စားလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်

သေရမည်ဟု ဘုရားသခင်မည်သည့်အခါမှ မိန့်တော်မမူခဲ့ပေ။ သို့သော် စားသောနေ့မှစ၍ မည်သို့မျှ ရှောင်လွှဲမရနိုင်သော သေခြင်းသည် အစပြုလိမ့်မည်ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် သေခြင်းဖြင့်သာ အဆုံးသတ်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ဧဝံသည် သူမ၏ နားမထောင်ခြင်းမှ မည်သည့်ဆိုးကျိုးကိုမျှ ချက်ချင်း မတွေ့ကြုံရသောကြောင့် အတင့်ရဲလာပြီး အသီးနှောက်တစ်လုံးကို ခူးယူလျက် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အာဒံထံယူသွားခဲ့သည်။ သူမသည် တားမြစ်သောအသီးကို စားခဲ့ပြီးသော်လည်း အသက်ရှင်နေဆဲဖြစ်ကြောင်း သက်သေဖြစ်သည့် အသီးကို လက်တွင်ကိုင်ထားသော ဇနီးအား အာဒံမြင်လိုက်သောအခါ အလွန်ပင် တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခဲ့ပါသည်။ ထိုအသီးကို စားသောသူအား ဘုရားသခင် အပြစ်စီရင်မည်ကို အာဒံသိပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ သူသည် သူ၏ဇနီးကို အလွန်ချစ်သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချစ်သောကြောင့် ဆုံးဖြတ်ရခက်လှပါသည်။ တစ်ခုခုကို အပြီးသတ် စွန့်လွှတ်ရတော့မည်ဟု သိရှိသောအခါ အာဒံသည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးကို သမိုင်း၏ အမှောင်မှိုက်ဆုံးသောကာလသို့ ကျရောက်စေခဲ့သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုချခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင်ထက် ဧဝံကိုရွေးချယ်လိုက်ပြီး တားမြစ်အသီးကို ယူ၍စားခဲ့သည်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၆)

နောက်ဆက်တွဲ အကြောင်းအရာမှာ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနှင့် စိတ်ပျက်ခြင်းများအားလုံး၏ တရားခံသည် မည်သူဖြစ်ကြောင်း လူသားများကို ဖော်ပြလိုသည့် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အကြောင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးထံ စကားပြောရန် ဆင်းကြွလာခဲ့သည်။ ထိုအခါသူတို့ကို သုတ်သင်မည်ဟု ကောက်ချက်ချခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အာဒံနှင့်ဧဝံတို့သည် ပြေး၍ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြသည်။ အလွန်သိမ်မွေ့၊ သည်းခံခြင်းကြီးစွာဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အာဒံနှင့်ဧဝံတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ရန် မေးခွန်းတစ်ခုမေးခဲ့သည်။ သူတို့ကို နာကျင်စေရန် အလိုတော်မရှိသော ဘုရားသခင်၏ စာရိတ္တတော်အပေါ် မှားယွင်းစွာ နားလည်ခဲ့ကြသောကြောင့် သူတို့ ကြောက်ရွံ့နေခဲ့ကြသည်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၇-၁၁) ဘုရားသခင်မေးတော်မူသည်ကား-

“သင့်၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို သင်အားအဘယ်သူပြောသနည်း။ မစားရဟု ငါ့ညွှတ်သော အပင်၏အသီးကို စားပြီလောဟု မေးတော်မူ၏။” (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၁၁)

သို့သော် အာဒံ၏ တုံ့ပြန်မှုသည် ဘုရားသခင်၏ နှလုံးသားကို နာကျင်စွာ ထိုးဖောက်ခဲ့သည်-

“...ကျွန်တော်၌ ကိုယ်တော်အပ်ပေးတော်မူသော မိန်းမသည် ထိုအပင်၏ အသီးကိုပေး၍ ကျွန်တော်စားမိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။” ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၁၂ (အလေးအနက်ထားရန်)

ဧဝ၏ ယုံကြည်၊ အားကိုးစိတ်များ တစ်စစကျိုးပဲ့ ပြိုကျနေမည်ကို ကျွန်ုပ်ခံစားနိုင်ပါသည်။ အာဒံထံမှ “ကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်အပ်ပေးတော်မူသော ထိုမိန်းမ...” ဆိုသောစကားကို ဧဝကြားခဲ့စဉ်တွင် သူမ၏နှလုံးသား အဘယ်မျှလောက် ကြေမ္မာနေမည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ယောင်မိပါသည်။ သူမခင်ပွန်း၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သနည်း။ ယခင်ပြောခဲ့သော စကားများကို ယခုမည်သို့ ယုံကြည်ရမည်နည်း။ (ပထမဆုံးပြောခဲ့သော စကားမှာ “သင်သည် ငါ့အရိုးထဲကအရိုး၊ ငါ့အသားထဲကအသား...”) သူမ၏နှလုံးသား အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ကွဲကြွေသွားသည်။ အာဒံ၏ စကားများသည် လိမ်ညာလှည့်စားခြင်းမျှသာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူပြောခဲ့သမျှသောစကားများကို ဧဝယုံကြည်နိုင်ပါဦးမလား။ အားလုံးသည် မှသားစကားများသာ ဖြစ်နေခဲ့လေသလား။ သူသည် ဧဝအပေါ် အမှန်တကယ် ချစ်ခဲ့ပါရဲ့လား။ ဘုရားသခင်၏ စကားအပေါ် မယုံကြည်မှုသည် လက်ထပ်ထားသော စုံတွဲနှစ်ဦးကြား မယုံကြည်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ အာဒံ၏ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်သည့် စကား(ကျွန်တော်၌ ကိုယ်တော် အပ်ပေးတော်မူသော မိန်းမ...)ကို အနာဂတ်တွင် ဇနီးသည်က ဘယ်လို ခံစားနေရရှာမလဲ။ အာဒံ၏နှုတ်ဖျားမှ ထွက်လာမည့် စကားများကို သူမ ယုံကြည်နိုင်ဦးမလား။ သေခြင်းနှင့် အပြစ်မှ မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ရန် သူ့ဇနီးသည်အပေါ် အပြစ်ပုံချခဲ့သည့် အတွက် မိမိကိုယ်မိမိလည်း ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါမလား။ သူတို့ သားသမီးများ ကြီးပြင်လာမည့် မိသားစု ဆက်ဆံရေးအခြေနေကို ခန့်မှန်း၍ ရပါသည်။ ပထမ ကလေးနှစ်ဦးဖြစ်သော ကာဏုနှင့် အာဗေလတို့ ဤလောကကြီးထဲ မွေးဖွားလာသောအခါ အာဒံနှင့် ဧဝတို့၏ ကွဲပြားသော ယုံကြည်မှုသည် သူတို့အပေါ် ဩဇာလွှမ်းမိုးနေမလား။ နောင်လာမည့် လူသားမျိုးနွယ်အားလုံးအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိနေမလား။ ဤအဖြေကို သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဖော်ပြထားသည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။

ကိုယ်တော်က၊ ထာဝရဘုရားသည်သည်းခံသောသဘော၊ သနားသောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း

အပြစ် တို့ကိုဖြေလွှတ်သော်လည်း၊ အချင်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်တော်
မမူထသော လူအစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်၊
အဘတို့၏ အပြစ်ကိုသားတို့၌ ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်၏ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဝတ်ပြုရာကျမ်း ၁၄:၁၈

ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ရပ်များနှင့် အားနည်းချက်များ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် မည်မျှဆိုး
ရွားကြောင်း မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာအပေါ် ထင်ရှားစေရန် ဘုရားသခင် ခွင့်ပြုထားသည်ဟု
ဤကျမ်းချက်က ဖော်ပြထားသည်။ အချိန်ခါအခြေအနေ အလွန်ခြားနားသွားပြီ ဖြစ်သော်
လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြုမူများသည် အာဒံ၏ အပြုမူများနဲ့ အလွန်တူတတ်ကြောင်း တွေ့
ရသည်။ မပြောင်းလဲတတ်သော ဘုရားသခင်၏ စာရိတ္တတော်နှင့် မတူဘဲ အာဒံ၏ ပြောင်း
လဲတတ်သော စာရိတ္တသည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ လက်ဆင့်ကမ်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ (မာလခိ
၃:၆၊ ဟေဗြဲ ၁၃:၈) အာဒံနှင့်ဧဝတို့၏ သဘာဝဗီဇများသည် သူတို့၏ ကလေးများနှင့် လာ
မည့်မျိုးဆက်များအပေါ် သက်ရောက်စေခဲ့သည်။

အဘယ်သို့ ဖြစ်စေကာမူ ဘုရားသခင်သည် အဖြေတစ်ခုကို ကတိပေးထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။
ကျွန်တော့် ကလေးများ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် ကျွန်တော့် သွန်သင်ဆုံးမမှုများကို
ပြန်လည်ဆင်ခြင်သည့်အခါ မတည်နိုင်သော ကတိများစွာအတွက် ကျွန်ုပ်မှာ တာဝန်ရှိနေ
ကြောင်း တွေးမိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိခင်ဖခင်များဖြစ်သည့်အလျောက် မိမိ၏သားသ
မီးများအတွက် ဘုရား၏ နေရာတွင် ရပ်တည်ပေးနေရသည်။ ကလေးတစ်ယောက်၏ ဖွံ့
ဖြိုးမှု အများစုနှင့် ဘုရားသခင်အပေါ်အမြင်များသည် ကလေးနှင့် မိဘ၏ ဆက်ဆံရေးအ
ပေါ်များစွာ မူတည်သည်။ အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့ အမေ၊အဖေသည် ကတိတည်သည်ဟု
ကျွန်တော်တို့ မယုံကြည်သော သားသမီးများက ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ယုံကြည်ကိုး
စားနိုင်မည်နည်း။

ဘုရားသခင်၏ကတိတော်

အာဒံနှင့်ဧဝတို့သည် ကောင်းမကောင်းသိကျွမ်းရာအပင်မှ အသီးကို စားမိသောကြောင့် သူ
တို့၏ ချို့ယွင်းချက်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသကဲ့သို့ သူတို့စိတ်နှလုံးများသည်လည်း ရှုပ်ထွေးခြင်း၊
အမှောင်ထု၊ တန်ဖိုးမဲ့ခြင်းနှင့် မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့ခြင်းများကိုသာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်။ သူ

တို့သည် မြွေ၏ လိမ်လည်စကားကို ယုံကြည်မိသောကြောင့် မြွေကို သူတို့သခင်အဖြစ် ရွေးချယ်ရာ ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ အတိဒုက္ခကို သိသောကြောင့် မြှော်လင့်ခြင်းတံခါးကို ဖွင့်ထားပေးခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် မြွေကို အောင်နိုင်သော မေရီယကိုစေလွှတ်မည့် ကတိကို ပေးခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၌ဖော်ပြထားသည်မှာ-

“သင်နှင့်မိန်းမကို၎င်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏အမျိုးအနွယ်ကို၎င်း၊ ငါသည် ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်လိမ့်မည်၊ သင်သည် သူ၏ဖခေုာ်ကို ကြိတ်လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။” ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃:၁၅

လူသားသည် အလွန်ခက်ခဲသော အခြေအနေသို့ ရောက်နေသည်ကို ဘုရားသခင် သိရှိခဲ့သည်။ မြွေ၏လှည့်ဖျားမှုသည် လူသားများအား ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်စကားများကို သံသယရှိစေခဲ့သည်။ မည်သူက အမှန်တရားကို ပြောနေသနည်းဟု အာဒံနှင့်ဧဝတို့စိတ်တွင် ရှုပ်ထွေးမှုများ ပြည့်နေသည်။ ဘုရားသခင်သည် “မိန်းမအမျိုးနွယ်” နှင့် “မြွေအမျိုးနွယ်”ကြား ရန်ငြိုးဖွဲ့ရန် ကတိပေးခဲ့သည်။ ဤရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည် ဘာကိုဆိုလိုသနည်း။ မိန်းမအမျိုးအနွယ်သည် မည်သူကို ကိုယ်စားပြုသနည်း။

“အဆင်းလှ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူတည်းဟူသော ဇီအုန်သတို့သမီးကို ငါဖျက်ဆီးမည်။” ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း ၆:၂။

ကောင်းကင်၌ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမှုကား၊ မိန်းမတစ်ဦးသည် နေကို ဝတ်လျက်၊ လကို ခြေဖြင့်နင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသော သရဖူကို ဆောင်းလျက် ပေါ်လာ၏။ ထိုမိန်းမသည် “လူမျိုးတကာတို့ကို သံလှံတံနှင့် အုပ်စိုးလတံ့သော” သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဘုရားသခင်ထံသို့၎င်း၊ ပလ္လင်တော်သို့၎င်း ချီယူတော်မူ၏။ ထိုမိန်းမသည် အရက်တထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး တော၌ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသောအရပ်သို့ ပြေးလေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၂:၁၊ ၅၊ ၆။

အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သင်တို့ကို သီလနှင့်ပြည်စုံသော သတို့သမီးကညာကဲ့သို့ ခရစ်တော်အား ဆက်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို လင်တဦးနှင့် ထိမ်းမြား

ဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း စိုးရိမ်သော
စိတ်နှင့် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။ ကောရိန္နုဒုတိယစောင် ၁၁း၂။

အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်၏အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်တော်မူ
သကဲ့သို့၊ ယောကျ်ားသည် မိမိခင်ပွန်း၏အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်၏။ ခရစ်တော်သည်
လည်း မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်သောသူဖြစ်တော်မူ၏။ ဇေကပ်ဩဝါဒစာ ၅း၂၃။

ထိုအခါ ဤလောက တနိုင်ငံလုံးကို လှည့်ဖျား၍၊ **မာရ်နတ်စာတန်** အမည်ရှိ
သော **ရှေးမြေဟောင်း**တည်းဟူသော နဂါးကို၎င်း၊ မြေကြီးသို့ချလိုက်ကြ၏။
ဗျာဒိတ် ကျမ်း ၁၂း၉။

ရှေးမြေဟောင်း၊ မာရ်နတ်စာတန်တည်းဟူသော **နဂါး**ကိုဘမ်း၍၊ အနှစ်တ
ထောင်ဘို့ ချည်နှောင်လေ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၂၀း၂။

မိန်းမသည် ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်(သို့) လူများကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဘုရားသခင်
သည် သူ့သားသမီးများ၏ စိတ်နှလုံးထဲတွင် စာတန်မာရ်နတ်၏ လုပ်ဆောင်မှုကို မုန်းတီး
စိတ် ထားပေးမည်။ မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းခြင်းများကို ငြင်းပယ်နိုင်စွမ်းကိုလည်း ပေးမည်။ ဤ
ဖြစ်စဉ်သည် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန် လူသားမိသားစုဝင် အား
လုံးအတွက် ခရီးစဉ်တစ်ခုကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် သူပြောသည့် ကတိအတိုင်း
ပြည့်စုံစေသောကြောင့် သူ၏ နှုတ်တော်ထွက်စကားကို ယုံကြည်ကြရမည်။ ဘုရားသခင်
သည် အာဒံနှင့်ဧဝကို မုန်းတီးစိတ်ကိုမဖွဲ့စေဘဲ ကိုယ်တော်တိုင် ၎င်းအမုန်းတရားကို သူတို့
အထဲတွင်ထည့်ပေးသည်။ ဤသဘောတရားကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်သဘောပေါက် သော
အခါ အပြစ်တရားကို မုန်းတီးခြင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ လုပ်ဆောင်မှုများကိုလည်း
ချစ်ရာရောက်ကြောင်း ရှင်းလင်းသိလာမည်။ အောက်ပါကျမ်းပိုဒ်များကို ဆင်ခြင် သုံးသပ်
ကြပါစို့-

ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ရှေးဦးစွာ ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည်
ဘုရားသခင်ကို ချစ်ကြ၏။ ရှင်ယောဟန် ပထမစောင် ၄း၁၉။

ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
မရောက်၊ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် **မိမိ၌ တပါးတည်း**

သောသားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကိုချစ်တော်မူ၏။ ရှင်ယောဟန် ၃:၁၆။

တပါးတည်းသောသားတော် သခင်ယေရှုခရစ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပေးခြင်းသည် သူ၏ကြီးမြတ်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာသက်သေတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့အား ဖော်ပြပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသည် လောကလူသားများအား ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကို မြင်နိုင်အောင် ဖော်ပြပေးသောသူဖြစ်သည်။ သို့သော် ထပ်လောင်းပြောပြထားသည် မှာ-

“ထိုနည်းတူ ငါတို့သည် အရွယ်မရောက်မီ လောကီတရားနုလက်၌ ကျွန်ုပ်တို့ကြံ၏။ အချိန်ကာလစေ့သောအခါ၊ ငါတို့သည် သား၏အခွင့်အရာကို ခံရမည်အကြောင်း၊ {ပညတ်တရား၏အပြစ်ဒဏ် စီရင်မှု အောက်၌ရှိသော} ပညတ်တရားလက်၌ရှိသော ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ၊ မိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ်တရား အောက်၌ဘွားမြင်ရသော သားတော်ကို ဘုရားသခင်သည် စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည်သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗအဘဟု ခေါ်တတ်သော သားတော်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။” ဂလာတီဩဝါဒစာ ၄:၃-၆ (ကွင်းစကွင်းပိတ်ဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ပြထားသည်)

ဘုရားသခင်ပေးသော ထိုလက်ဆောင်မှာ ဤလောကသို့ ခရစ်တော်၏ ကြွလာခြင်းသာမက လူသားများ၏ စိတ်နှလုံးသားထဲသို့ ကြွလာခြင်းလည်းဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားထားပါ။ ဤအကြောင်းကို ရှင်ပေါလုက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

“ငါသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီ။ သို့သော်လည်း အသက်ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည် ကိုယ်တိုင်မရှင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ ရှင်တော်မူ၏။ ကိုယ်အန္တော၌ ယခု ငါရှင်သော အသက်သည် ဘုရားသခင်၏ သား တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်တည်၏။ သားတော်သည် ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့အဘို့ ကိုယ်ကို ကိုယ်စွန့်တော်မူ၏။” ဂလာတီဩဝါဒစာ ၂:၂၀။

ဘုရားသခင်သည် မြွေအား “သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့် မိန်းမ၏ အမျိုးအနွယ်ကြား ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်...” ဟုပြောသေ အာဒံ၌ ဘုရားသခင်ပြုထားသည့် ထိုကတိတော်သည်

မပြောင်းလဲကြောင်း ရှင်ပေါလုက ရှင်းပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသက်ရှင်သော လူသားတိုင်းအတွက် ထိုကတိတော် တည်လိုသူဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ မိမိတို့ ဖာသာလုပ်ဆောင်ရန် မည်သည့်အခါကမျှ မတောင်းဆိုခဲ့ပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိခွန်အားဖြင့် ကောင်းမြတ်သော အရာတစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မလုပ်ဆောင်နိုင်သည်ကို သိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ စာရိတ္တတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းသည် အရေးကြီးလာသည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို မကိုးစားပါက သူ၏ ကတိတော်များလည်း ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် အကျိုးသက်ရောက် မှုမရှိ(သို့) နည်းလာမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းသောအရာများ၏ အရင်း အမြစ်ဖြစ်ပြီး၊ မကောင်းသောအရာ တစ်ခုမျှသူ့ထံမှမလာကြောင်းကို မယုံကြည်ပါက သူ၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်မည်မဟုတ်တော့ပေ။

ကောင်းမြတ်စုံလင်သော ဆုကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည် အလင်းတို့၏ အဘထံတော် ကသက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အထက်အရပ်မှ လာကြ၏။ ထိုအဘသည် ရွှေလျော့တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်းအရှိပ်နှင့်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။
ရှင်ယာ ကုပ်ဩဝါဒစာ ၁:၁၇။

ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့ သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့မရောက်ကြ။ မာလခီအနာဂတ္တိကျမ်း ၃:၆။

ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည်ကြားရ၍၊ သင်တို့အား ပြသသောတရားစကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်အလင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ **ဘုရားသခင်၌ မှောင်မှိန်အလျှင်းမရှိ။** ၁ယော ၁:၅။

ဘုရားသခင်သည် ကောင်းမြတ်သော ဆုကျေးဇူးများကိုသာ ပေးပြီးအလိုတော်ကို ခံယူလိုသောသူများ၌သာ ကတိတော်ကို အစဉ်အမြဲ ပြည့်စုံစေသည်။ (ထိုကတိတော်ကို လူသားအားလုံးရရှိရန် ဘုရားသခင် မျှော်လင့်သည်) စာတန်၏ လှည့်ဖျားမှုသည် ဘုရားသခင်၏ စကားများအပေါ် သံသယဝင်ရာတွင် လူသားများ၏ နှလုံးသားထဲတွင် အဘယ်မျှလောက်နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း အမြစ်တွယ်နိုင်ကြောင်းနှင့် ထပ်ဆင့်၍ အဘယ်ထိတိုင် လိမ်လည်လှည့်ဖျားနိုင်ကြောင်းကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားကြည့်ပါ။

မိမိသားတော်ရင်းကို မနှမြောက်ဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှ အဘို့အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူ
သည်၊ သားတော်နှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါတို့အားမပေးဘဲ အဘယ်
သို့ နေတော်မူမည်နည်း။ ရောမဩဝါဒစာ ၈:၃၂။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဇာတိသဘောကြောင့် ဘုရားသခင်အပေါ် သံသယရှိသောအခါ
အထက်ပါ ယုံကြည်ခြင်းမျိုး အဘယ်သို့ရှိနိုင်မည်နည်း။ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းရှိရန် လူသား
များအတွက် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယုံကြည်ခြင်းသည် အဘယ်အရာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာနား
လည်နိုင်ရန်နှင့် ခရစ်တော်၌ရှိသော ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ရရှိနိုင်ရန် ခရစ်တော်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့
မျက်မှောက်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့လက်ခံရ
ရှိနိုင် မည်ဖြစ်သည်။

ဆာလံကျမ်း ၂:၇တွင် သူ(ခရစ်တော်)သည် အဖမည်းတော်ထံမှ လာသည်ဟူသောအမှန်
တရားကို ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်တိုင် ဤသို့ကြွေးကြော်ခဲ့သည်။

ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ငါပြန်ကြားပေအံ့။ ထာဝရဘုရားက သင်သည် ငါ့သား
ဖြစ်၏။ ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီ။ ဆာလံကျမ်း ၂:၇။

ဘုရားသခင်က မိမိထံမှ သားတော် မည်သို့မည်ပုံ မွေးဖွားလာကြောင်း အထောက်အထား
ကို သားတော်အား ပြသခဲ့သည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာ၌ မဖော်ပြထားပါ။ ခမည်းတော်ထံမှလာ
သည့် နှုတ်တော်ထွက်စကားများသည် ယေရှုအတွက်လုံလောက်ပြည့်စုံသော အမှန်တရား
ဖြစ်သည်။ သူသည် ခမည်းတော်၏ စကားကိုယုံကြည်သည်။ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် သူ့ကို
ဖြောင့်မတ်စေသည့် အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်။ ဤအရာသည် ခမည်းတော်နှင့် သားတော်
ကြားတည်ရှိသော ယုံကြည်ခြင်းပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် မိန့်တော်မူသောစကား
အားဖြင့် သခင်ယေရှုသည် သူ၏သားတော်ဖြစ်ခြင်း အာမခံချက်ကို ရရှိထားပြီးဖြစ်သည်။
သူတို့နှစ်ဦးကြား ဆက်ဆံရေး၏ သဘောသဘာဝအရ ခမည်းတော်၏ စကားများသည်
ယေရှုကို မည်သည့်အခါမျှ သံသယမရှိစေခဲ့ပေ။ ယေရှုသည် ခမည်းတော်ထံမှလာသော စ
ကားလုံးတိုင်းကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟောပြောသမျှတို့ကို ခမည်းတော်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါ
ဟောပြောသည်ဟု ကြွေးကြော်၍မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်ကျမ်း
၁၂:၅၀။

ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ငါနှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ငါ့ကို တကိုယ်
တည်းနေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် စွန့်ပစ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊
နှစ်သက်တော်မူသောအမှုကို အစဉ်မပြတ် ငါပြုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
ရှင်ယောဟန်ခရစ် ဝင်ကျမ်း ၈:၂၉။

ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူသည်၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ
သည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူအား အကျိုးပေးတော်မူသည်ကို၎င်း၊
ယုံကြည်ရမည်။ ဟောပြောဝါဒစာ ၁၁:၆။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအမှန်တရားကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားကြသည်။ သို့သော် ၎င်း
သည် အသစ်သော ပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှု၏ စစ်မှန်သော ယုံကြည်ခြင်းသည်
ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဥပမာဖြစ်သည်။ သူသည် တပါးတည်းသောသားတော်ဖြစ်သကဲ့သို့ မည်
သည့်အရာမျှ မတည်မရှိမှီ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့်မူလအမြစ်၊ ပဋိညာဉ်သစ်၏
မူလဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသည် ယုံကြည်ခြင်းကိုဖော်ပြသည့် ပထမဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို အစအဦးစီရင်၍ စုံလင်စေတော်မူသော သခင်ယေရှု
ကို စေ့စေ့ထောက်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိရှေ့၌ထားသော ဝမ်းမြောက်
ခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်သောအရာကို မမှတ်ဘဲ လက်ဝါး ကပ်တိုင်
၌ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်လကျာဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။
ဟောပြောဝါဒစာ ၁၂:၂။

ဤကျမ်းချက်ကို “ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ခြင်း၏” ဟူ၍သမ္မာကျမ်းချက်များက ဖော်ပြသည်ကို
သင် သတိထားမိပေလိမ့်မည်။ သို့သော် မူရင်းဂရိဘာသာ၌ ဤကျမ်းပိုဒ်ကို အမှန်ဖော်ပြ
သည်မှာ “ယုံကြည်ခြင်း၏” ဟူ၍သာတွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းချက်က အမှန်တ
ကယ် ကျွန်ုပ်တို့အားပြောနေသည်မှာ ယေရှုသည်ယုံကြည်ခြင်းကို ပထမဆုံးအသုံးပြုသည့်
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖန်တီးသူလည်းဖြစ်သောကြောင့် သူသည် ဤယုံကြည်ခြင်း (သူ၏ယုံ
ကြည်ခြင်း)ကို ကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်ကဲ့သို့ ပေးရမည်ကို သိသည့်အပြင် ပြည့်စုံစေသော
သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ဖြစ်၍၊
ထိုသူအပေါင်းတို့ အပေါ်သို့ရောက်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
သည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်း အလျှင်းမရှိ။ ရောမဩဝါဒစာ ၃:၂၂။ (မူရင်း
အင်္ဂလိပ်စကား၌ **ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်း** ဟူ၍ သုံးထားသည်။)

ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ်
ထင်ရှားသော တပါးအမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သော
ငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့်အညီ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်
ရာသို့မရောက်၊ **ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်** ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်
ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင် ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား
၏ အကျင့်အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ရာ။ ဂလာတီ
ဩဝါဒစာ ၂:၁၆။ (မူရင်းအင်္ဂလိပ်စကား၌ **ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်း** ဟူ၍
သုံးထားသည်။)

ကျွန်ုပ်တို့၌ ဤတန်ဖိုးရှိသော သခင်ယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင် ဘုရားသခင်၏စကား
များကို ယုံကြည်ရန်မတတ်နိုင်ပေ။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အထဲ၌
ခရစ်တော်၏ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင် ဘုရားသခင်၏စကားများနှင့် ကတိတော်များကို ကျွန်
တော်တို့ ဆက်လက်၍ သံသယဝင်နေမည်ဖြစ်သည်။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အထဲ၌
ကိန်းဝပ်တော်မူပြီး ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယုံကြည်
ခြင်းသည် ပဋိညာဉ်သစ် ဖြစ်သည်။

အချိန်ကာလစေ့သောအခါ၊ ငါတို့သည်သား၏အခွင့်အရာကို ခံရမည်အကြောင်း၊
ပညတ်တရား လက်၌ရှိသောငါတို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ၊ မိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
ယူ၍ ပညတ်တရားအောက်၌ ဘွားမြင်ရသော သားတော်ကို ဘုရားသခင်သည်
စေလွှတ်တော်မူ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည် သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗအာဟု ခေါ်
တတ်သော သားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကို သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင်
စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် နောက်တဖန် အစေအပါးကျွန်
မဖြစ်၊ သားပင်ဖြစ်ကြ၏။ သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏
အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ဂလာတီဩဝါဒစာ ၄:၄-၇။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ယေရှုကို ယုံကြည်လျှင် သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို လက်ခံရရှိနိုင်သည်။ သခင်ယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်နှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်စေသည်။

ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ်ထင်ရှားသော တပါးအမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သော ငါတို့သည် အမှန်သိသည်နှင့်အညီ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်၊ **ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်** ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင် **ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ကြပြီ။** အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ရာ။ ဂလာတိ ၂:၁၆။ (မူရင်းအင်္ဂလိပ်စကား၌ **ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်း** ဟူ၍ သုံးထားသည်။)

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်ကို သံသယဝင်ခြင်းမှ၊ မိမိကိုယ်ကို သံသယဝင်ခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်တပါးတည်း၌သာ ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းသည် ပဋိညာဉ်ဟောင်းမှ ပဋိညာဉ်သစ်သို့သွားသော လမ်းဖြစ်သည်။ ဤအရာကို ယုံကြည်ခြင်း၏ အာဖြစ်သော အာဗြဟံ၏ အသက်တာတွင် အကောင်းဆုံး ဖော်ပြထားသည်။ ဤပဋိညာဉ်နှစ်ခုသည် ဘုရားသခင်၌ ကျွန်တော်တို့ အပြည့်အဝယုံကြည်ရန် အတူတကွ မည်သို့အလုပ်လုပ်ကြောင်း အာဗြဟံက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြသခဲ့သည်။

လူသား၏တုန့်ပြန်မှု

ထာဝရဘုရားသည်လည်း အာဗြဟံကို ခေါ်တော်မူ၍၊ “သင်၏ပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းပေါက်ဘော်များထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြုလင့်သောပြည်သို့ သွားလော့။ **ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးကြီး ဖြစ်စေမည်။** ငါကောင်းကြီးပေး၍ သင်၏နာမကို ကြီးမြတ်စေမည်။ သင်သည် ကောင်းကြီးခံရသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသောသူကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကိုကျိန်ဆဲသော သူကို ငါကျိန်ဆဲ

မည်။ သင်အားဖြင့်လည်း လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရ
ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။” ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၂:၁-၃။

ဘုရားသခင် ဤသို့မိန့်တော်မူသောအချိန်တွင် အာဗြံ၌ အမွေဆက်ခံသူတစ်ဦးမျှ မရှိသေး
ပါ (ကမ္ဘာ ၁၅:၃)။ သူ့ဇနီး၊ မိသားစုဝင်များနှင့်အတူ မိမိတိုင်းပြည်မှ ထွက်ခွာပြီး ဘုရားသ
ခင် ပြသမည့်နေရာသို့ သွားရန် ဘုရားသခင်က သူ့ကို စေခိုင်းခဲ့သည်။ သမ္မာကျမ်းစာအရ
ထိုအချိန်တွင် အာဗြံသည်အသက် ၇၅ နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်သည်(ကမ္ဘာဦး၁၂:၄)။ မြို့သောကျွန်ုပ်
၏မိတ်ဆွေများအား ဤအကြောင်းကို ပြောပြသက်သေခံခဲ့ဖူးသည်။ အခြားမိခင်များမှဝမ်း
မြောက်စွာသူတို့၏ ကလေးများကို ပွေ့ချီသည်ကို မြင်သောအခါ ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေဇနီး၏
မျက်နှာပေါ်တွင် ဝမ်းနည်းခြင်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ သူက ဇနီးသည်ကို နှစ်သိမ့်ရန် ကြိုး
စားစဉ်ပင် ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ၏ မျက်နှာ၌လည်း ဝမ်းနည်းခြင်း ပူပင်သောကကို ကျွန်တော်
မြင်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့သော စုံတွဲများသည် အောက်ပါကဲ့သို့သော မေးခွန်းမျိုး မြောက်များ
စွာ ထုတ်မိကြမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဤမျှလောက်ခံစားရရန် မည်သည့်အမှားတစ်စုံ
တစ်ခုလုပ်ခဲ့မိသနည်း။ ဤကဲ့သို့သော မိသားစုများတွင် ကြီးမားသောဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖိအား
များစွာရှိသည်။ မိမိသည် ဘာတန်ဖိုးမျှမရှိဟူသော ခံစားချက်များနှင့် စာရန်ပန်းလုံးနေရ
မည်ကို သံသယရှိစရာမလိုပါ။ စာရ၏ သိမ်ငယ်မှုများသည် အာဗြံအပေါ်တွင်လည်း သက်
ရောက်ခဲ့ပါသလား။ အာဗြံ၏တုန့်ပြန်ချက်ကိုသတိပြုပါ-

ထိုနောက်မှ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
အာဗြံသို့ရောက်၍၊ အချင်းအာဗြံ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင်၏ အကွယ်အကာ
ဖြစ်၏။ သင်၏အကျိုးသည် အလွန်ကြီးလှ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ အာဗြံက၊
အရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် သားမရှိဘဲ သွားရပါ၏။ ဤဒဏ်သက်
မြို့သား ဇလျာဇာသည် အကျွန်ုပ်၏ အမွေခံဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်
ကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပါမည်နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။ တဖန်အာဗြံက အကျွန်ုပ်
အား အမျိုးအနွယ်ကို ပေးတော်မမူပါ။ အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ ဘွားသောသူသည်
အကျွန်ုပ်၏ အမွေခံဖြစ်ရပါသည်တကားဟု လျှောက်ဆို၏။ တဖန် ထာဝရ
ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာသည်ကား၊ ဤသူသည် သင်၏အမွေခံ
မဖြစ်ရ။ သင်၏ကိုယ်ထဲက ထွက်သောသူသည် သင်၏ အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၅:၁-၄။

ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို မယုံကြည်ရန် အာဗြံစုံစမ်းခံရသည်နည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့လည်းခံရနိုင်ပါသလား။ “သခင်က ကျွန်တော့်ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု ဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်၌ သားသမီးမရှိပါသခင်။”ဟူ၍ အာဗြံကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ သံသယစိတ်ရှိနေမလား။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ကတိပေးသည့်အတိုင်း ပြည့်စုံပါမလားဟု အာဗြံထင်ခဲ့သည့် အချိန် များစွာရှိနိုင်ပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြံကို ထိုနေ့ချင်းတွင် လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု မပြောခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးနည်းတူ သူ၏ဇာတိပကတိစိတ်သည် သည်းခံစိတ် ရှိပုံမပေါ်ခဲ့ချေ။ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား သူ၏အသွေးအသားမှ အမွေဆက်ခံသူ ဆင်းသက်လာမည်ဟု ထပ်မံပြောကြားခဲ့သည်။ ဤဖြေရှင်းချက်အားဖြင့် စာရဲသည်လည်း ကတိတော်တွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း ထပ်မံဖော်ပြရာ ရောက်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တိုင်စတင်တည်ထောင်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ပြောသည်မှာ-

“ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍၊ ကိုယ့်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။” ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၂၄။

စာရဲသည် အာဗြံ၏တစ်ဦးတည်းသော တရားဝင်ဇနီးဖြစ်ပြီး သူ့အသွေးအသား၏ တစိတ်တပိုင်းဖြစ်သဖြင့် အာဗြံကိုပေးသော ကတိတော်သည် သူမအတွက်လည်းဖြစ်သည်။ အာဗြံ၏ အသွေးအသားမှ ထွက်ပေါ်လာသော သားတစ်ယောက်မျှမရှိလျှင် ကတိတော်အမွေခံ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ဤသို့သော စကားများကို ဘုရားသခင်သည် တင်စားပြောဆိုနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ နဂိုအဓိပ္ပာယ်အတိုင်း တိုက်ရိုက်ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း အာဗြံကိုယုံ ကြည်စေခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်နှင့် သူ၏ဆက်ဆံရေးသည် ထင်သာမြင်သာရှိလာသည်။ အာဗြံ၏သားသည် အံ့ဖွယ်နိမိတ် လက္ခဏာတစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုသားကိုပေးမည်ဟူသော ကတိကိုပေးသော ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ရန်လိုအပ်သည်။

အာဗြံကိုပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ “မိုးယားကောင်းကင်ကို မြော်ကြည့်လော့။ ကြယ်များကို ရေတွက်နိုင်လျှင် ရေတွက်လော့။” “သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အာဗြံသည် ထာဝရဘုရားကို ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ကမ္ဘာဦး ကျမ်း ၁၅:၅၊ ၆။

အာဗြံသည် ရင်သွေးတစ်ယောက်မျှ မရှိသေးသော်လည်း သင့်မျိုးဆက်ကို မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော ကောင်းကင်ကြယ်များကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်ဟူသော ဘုရားသခင်၏ ကတိစကားကို ယုံကြည်သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်သောသူအဖြစ် ချီးမြှောက်ခံရသည်။ ဤအရာအားလုံးကိုစာရဲသည် အဘယ်သို့တုန့်ပြန်ခဲ့သနည်း။ သူမမှာ ထိုသို့သောယုံကြည်ခြင်း ရှိပါသလား။

အာဗြံ၏ မယားစာရဲ၌ သားဘွားခြင်းမရှိသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သူ ဟာဂရအမည်ရှိသော ကျွန်မတယောက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရဲက၊ “**အကျွန်ုပ်အား သားဘွားရသော အခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မမူ။**” အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်မထံသို့ ဝင်ပါလော့။ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက်ခြင်း ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်” ဟု အာဗြံအား ပြောဆို၍၊ အာဗြံသည် စာရဲ၏စကားကို နားထောင်လေ၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၆:၁-၂။

ပထမအကြိမ်ကတိပေးခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့်ကြာခဲ့သော်လည်း ထူးခြားမှုတစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့ရသောအခါ စာရဲက ဘုရားသခင်သည် သူ့ကတိစကားပြည့်စုံစေရန် အကူအညီလိုအပ်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။ သူမအား သားသမီးမရနိုင်ရန် ဘုရားသခင်မှ တားဆီးထားသည်ဟု စွပ်စွဲပြီး ဝမ်းနည်းနေသည်။ ဘုရားသခင်က သူမကို မြဲစေခဲ့ပါသလား။ အကယ်၍ သူမက ဤအရာကို ဘုရားသခင်လုပ်သည်ဟု ယူဆလျှင် သားကတိကို ပေးသောဘုရားသခင်ကို သူမ ယုံကြည်ကိုးစားနိုင်ပါ့မလား။

သားသမီးမရနိုင်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ စိတ်ထဲတွင် အားငယ်တတ်သည်ကို သတိချပ်သင့်ပါသည်။ ဤခံစားချက် အတွေ့အကြုံနှင့်အတူ အာဗြံသည် အီဂျစ်ဘုရင်ဖာရောနှင့် စကားပြောသောအခါ စာရဲကိုညီမဖြစ်သည်ဟု လိမ်ညာပြီး နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၂:၁၂၊ ၁၃)။ တန်ဖိုးမရှိ အသုံးမကျသူ တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ခံစားနေရသော စာရဲသည် မျှော်လင့်ချက်မဲ့ ကြံရာမရတော့ပဲ သူမ၏ခင်ပွန်းကို အထက်ပါစကားကို ပြောမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် သူမသည်ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေချင်သည့် အကြံဖြင့် သူမ၏ ကျွန်မ ဟာဂရနှင့်အိပ်ရန် အာဗြံကိုတိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်ပြောခဲ့သည့် “**သင်၏ ကိုယ်ထဲကထွက်သောသူသည် သင်၏ အမွေခံဖြစ်လိမ့်မည်**” ဟူသောကတိတော်ကို သတိရပါ။ စာရဲက သူမသည် အာဗြံ၏အသွေးအသားတစ်စိတ်တစ်ပိုင်း မဟုတ်ကြောင်းနှင့် ဟာ

ဂရုသည် သူမကိုယ်စားကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားပေးနိုင်မည့်အကြောင်း အာဗြံကိုပြောခဲ့သည်။ ထိုသို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ “ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေရန် အကူအညီဖြစ်နိုင်သည်” ဟု စာရဲကတွက်ဆခဲ့သည်။

ကောင်းမွန်သောအရာများကို ကတိထားတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ စကားများကိုအာဗြံကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ယခုတွင်မူ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ပြည့်စုံစေရန် အခြားသောနည်းလမ်းဖြင့် လုပ်ဆောင်ရန် သူ့ဇနီးက ပြောနေသည်။ အမှန်မှာ ထိုနည်းလမ်းသည် ယုံကြည်ခြင်းလမ်းမဟုတ်ဘဲ လူသား၏ လုပ်ဆောင်မှုအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေမည့် နည်းလမ်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ အာဗြံသည် သူ့ဇနီး၏ အကြံကို လက်ခံကာ ဟာဂရနှင့်သွားအိပ်ခဲ့ရာ ဟာဂရမှာ ပဋိသန္ဓေစွဲလာခဲ့သည်။ စာရဲပဋိသန္ဓေ မတည်နိုင်ခြင်းမှာ အာဗြံကြောင့်မဟုတ်ဘဲ သူမကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားလာသည်။

ဟာဂရသည် ကလေးရလာသောအခါ သူမသည် သခင်မစာရဲထက် သာလွန်သည်ဟု မှတ်ယူပြီး စာရဲကို မထိလေးစား ပြုမူဆက်ဆံလာတော့သည်။ ထိုသို့ အမျိုးသမီးနှစ်ဦးအကြား ယောက်ျားတစ်ဦး၏ နှလုံးသားကို လှယူကြိုးပမ်းခြင်းကြောင့် သူတို့၏ အိမ်ထောင်သည် အဆိပ်အတောက် ဖြစ်လာတော့သည်။ ဘုရားသခင်ကို “ကူညီ” မည်ဆိုသောသူမ၏ အစီအစဉ်မှာ ရလဒ်ပြောင်းပြန်ထွက်လာသောအခါ သူမ၏အကြံအစည် မကောင်းကြောင်းကို စာရဲ စတင်မြင်လာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြစ်ပေါ်လာသော အိမ်ပြဿနာများအတွက် အာဗြံတွင် လုံးဝတာဝန်ရှိသည်ဟု စာရဲပုံချခဲ့သည်။

အာဗြံသည်လည်း ဟာဂရထံသို့ ဝင်၍၊ ဟာဂရသည် ပဋိသန္ဓေစွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင် ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို သိလျှင်၊ မိမိသခင်မကို မထိမဲ့မြင်ပြုလေ၏။ စာရဲကလည်း အကျွန်ုပ် ခံရသောအပြစ်သည် ကိုယ်တော်ခေါင်းပေါ်၌ တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ်၏ ကျွန်မကို ကိုယ်တော်ရင်ခွင်၌ အကျွန်ုပ်အပ်နှင်းပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်၌ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကို သိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မထိမဲ့မြင်ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်အမှုကို စီရင်တော်မူပါစေသောဟု၊ အာဗြံအား ဆိုလေ၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၆း၄၊ ၅။

အခြားဇနီးတစ်ဦးအား အိမ်ထောင်ထဲသို့ ဝင်လာစေသောအခါ တာဝန်ဝတ္တရားသည် အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်သော အာဗြံပုခုံးပေါ် အဓိက ကျရောက်လာသည်။ ဘုရားသခင် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်တွင် ပြည့်စုံမည့်ကတိတော်ကို မစောင့်ဆိုင်းနိုင်ဘဲ မိမိကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်း

ဖြင့်ပြည့်စုံစေရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ခြင်းကြောင့် သူတို့အိမ်ထောင်မိသားစု၏ ငြိမ်သက်မှုနှင့် စည်းလုံးညီညွတ်မှုသည် ပျက်ဆီးသွားခဲ့သည်။ အိမ်တွင်း ပဋိပက္ခကို ကြားရသောအခါ အာဗြံဝမ်းနည်းကြေကွဲရသည်။ အာဗြံသည် စာရဲအား သူမဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ဆောင်ခွင့် ပေးခဲ့ရာ စာရဲသည် ဟာဂရအား ညှင်းဆဲသောကြောင့် ဟာဂရအိမ်မှ ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည် (ကမ္ဘာဦး ၁၆:၆)။ စာရဲနှင့်ဟာဂရတို့ကြောင့် အာဗြံ၏ နှလုံးသားထဲမှာ ခံစားရသော နာကျင်ခြင်းကို မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ အာဗြံနှင့်စာရဲတို့သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်လာရန် ယုံကြည်မျှော်လင့်ခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ အငန်းအတာကို ထိန်းချုပ်ရန် ကြိုးစားခြင်းသည် အဘယ်မျှလောက် မိုက်မဲရာရောက်ကြောင်း သိမြင်လာကြသည်။

ဟာဂရသည် ဣရုမေလကို ဖွားမြင်သောအခါ အာဗြံသည် အသက် ၈၆ နှစ်ရှိပြီဟု သမ္မာကျမ်းစာက ဖော်ပြထားသည် (ကမ္ဘာဦး ၁၆:၁၆)။ ဆိုလိုသည်မှာ အမွေဆက်ခံမည့် သူနှင့် ဆိုင်သော ကတိတော်ကို လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်က အာဗြံရရှိခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ပြည့်စုံလာရန် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဆယ်နှစ်စောင့်ဆိုင်းရသည့် စိန်ခေါ်ချက်မှာ အလွန်ခက်ခဲပါလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကို “ကူညီမည့်” သူတို့၏ စိတ်ကူးသည် ဘုရားသခင်၏ အစီအစဉ် အမှန်မဟုတ်ကြောင်း၊ ၎င်းသည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် နာကျင်ခြင်းကိုသာ ယူဆောင်ခဲ့ကြောင်းကို ယခုအာဗြံတွေ့မြင်ဖို့ရန် ဘုရားသခင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ်သေးသောဣရုမေလကို ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အမွေဆက်ခံသူအဖြစ် ထင်မြင်မျှော်လင့်နေကြချိန်တွင် အာဗြံသည် ပြိုကွဲနေသော မိသားစုတွင်နေထိုင်ရသည်။ ဤအခြေအနေသည် သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအားနည်းခြင်းနှင့် ၎င်း၏အကျိုးဆက်ကြောင့်ဖြစ် ပေါ်လာသော နာကျင်မှုကိုဖော်ပြသည်။ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို သင့်ကိုယ်ပိုင် နည်းလမ်းအတိုင်း ကြိုးစားဖြည့်ဆည်းခြင်းသည် နာကျင်မှုနှင့် ဝမ်းနည်းမှု အကျိုးတရား များကိုသာ ဖြစ်ပေါ်စေသည့် သာဓကပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင် အာဗြံထံ အလည် လာရောက်ပြီးနောက် မကြာမီတွင် အမွေဆက်ခံသူကို စာရဲမှမွေးဖွားလာမည်ဟူသော ကတိတော်ကို ထပ်မံပြောကြားခဲ့သည်။

ထိုနောက်၊ အာဗြံသည် အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအား ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ငါသည် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာသွားလာ၍ စုံလင်ခြင်းရှိလော့။ နောက်တဖန်သင်၏ အမည်ကို အာဗြံ ဟုမခေါ်ရ။ သင်၏အမည်ကို အာဗြဟံဟုခေါ်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကို များစွာသော လူအမျိုးတို့၏ အဘအရာ၌ ခန့်ထားပြီ။ တဖန်

ဘုရားသခင်က သင်၏မယားစာရဲကို မူကား၊ စာရဲဟူသော အမည်ဖြင့်မခေါ်ရ၊
စာရာ ဟူသော အမည်ဖြင့်ခေါ်ရ၏။ သူ့ကိုငါကောင်းကြီးပေး၍၊ သူ့အားဖြင့်
လည်း သင်အား သားကိုပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ကောင်းကြီးပေး၍၊
သူသည် လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌လည်း အပြည်ပြည်
သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။ ကမ္ဘာဦး ကျမ်း
၁၇:၁၊ ၅၊ ၁၅-၁၆။

ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်သည် နောက်ဆုံးတွင် ဧကန်မုချပြည့်စုံခဲ့သည်ဟု ကျမ်းစာက
ဖော်ပြထားသည်။

ထာဝရဘုရားသည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ စာရာကို အကြည့်အရှုကြွတော်
မူ၍၊ ကတိတော်ရှိသည်နှင့် လျော်စွာ သူ၌ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ စာရာသည် ပဋိသ
န္ဓေ စွဲယူ၍၊ ဘုရားသခင် အမိန့်တော်နှင့် ချိန်းချက်သောအချိန်၌၊ အာဗြဟံအ
သက်ကြီးသောအခါ၊ သူ့အားသားကို ဘွားလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း၊ မိမိရ
သော သားတည်းဟူသော၊ စာရာဘွားသောသားကို ဣဇက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ
၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂၁:၁-၃။

ကတိတော်သားကို မွေးဖွားလေပြီ။ နိမိတ်လက္ခဏာပါတကား။ ဤသူငယ်သည် အာဗြဟံ၏
အားနည်းခြင်းနှင့် အကူအညီမဲ့ ယုံကြည်ခြင်းအား လက်ကမ်းပေးသော ခရစ်တော်၏ ယုံ
ကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရာသည် ကလေးမွေးရန်အသက်အ
ရွယ် ကြီးလွန်းပြီဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းတွင် ဖော်ပြထားသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
တော်ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ပေးသော ကတိတော်ကို စုံလင်
သော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မရယူနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်အ
တိုင်း ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။ ဤဖြစ်စဉ်တွင် အာဗြဟံသည် သူ၏ အားနည်းသော
ယုံကြည်ခြင်းကို သိရှိပြီး သင်ခန်းစာယူခဲ့သည်။ ခရစ်တော်၏ အကူအညီဖြင့် အာဗြဟံ
ယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်း ခံယူရရှိခဲ့သည်။

ထိုအခါ၊ အိမ်၌သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ပထမသားမှာ ကျွန်မဟာဂရမွေးဖွားခဲ့
သော သားဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယမြောက်သားသည် စာရာမွေးဖွားခဲ့သော သားဖြစ်

သည်။ ဒုတိယမြောက် မွေးဖွားခဲ့သော်လည်း ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁၂:၂ တွင် ဘုရား သခင်က အာဗြဟံအား မူလကပေးခဲ့သော အမွေဆက်ခံရမည့် ကတိတော် သားမှာ ဣဇက်ဖြစ်သည်။

ဣဇက် ကြီးပြင်းလာသည်နှင့်အမျှ အမိနို့နှင့်ကွာသောအခါ အာဗြဟံသည် ကြီးစွာသော ပွဲကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုပွဲကို ဣရှမေလ လောင်ပြောင်နေသည်ကြောင်း စာရာတွေ့ခဲ့ သည်။ သားရလိုသော သူမ၏ဆန္ဒကြောင့် အခြားမိန်းမမှတစ်ဆင့် ဣရှမေလကို ရရှိခဲ့ သော်လည်း သူသည် သူမ၏သားမဟုတ်ပါ။ ဣရှမေလသည် အမွေခံသား၏ ပြိုင်ဘက်ဖြစ် သောကြောင့် သူ့ကိုသည်းမခံနိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စာရာသည်ဣရှမေလနှင့် ဟာဂရ တို့ကို အိမ်မှ ထွက်သွားစေချင်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ သူတို့ထွက်သွားလျှင် သူမ၏သားအ တွက် အာဗြဟံ၏အမွေနှင့် ၎င်းတွင်ပါဝင်မည့်အရာအားလုံး လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမည်ကို စိုး ရိမ်စရာ မလိုတော့ပေ။

ထို့နောက်သူမသည် ဟာဂရနှင့်ဣရှမေလတို့ကို အဝေးသို့ပို့ရန် အာဗြဟံအားတောင်းဆိုခဲ့ သည်။ စာရာ၏စကားကို ကြားသောအခါ အာဗြဟံအဘယ်သို့ နာကျင်စွာခံစားရမည်ကို သင် မြင်ယောင်နိုင်ပါသလား။ ဣရှမေလသည် စာရာ၏သားမဟုတ်သော်လည်း အာဗြဟံ ၏ သားရင်းဖြစ်သည်။ သူ၏သားဦးကို ဆုံးရှုံးရမည့်အရေးသည် ဖခင်၏နှလုံးသားကို ကြေ ကွဲစေခဲ့သည်။

...သူမသည် အာဗြဟံအား ထိုသို့ပြောသည်မှာ “ဤကျွန်မ၏သားသည် အကျွန်ုပ်၏သား ဣဇက်နှင့်အတူ အမွေမခံရဟု အာဗြဟံအား ဆိုလေ၏။”
အာဗြဟံလည်း၊ မိမိသားဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအမှု အလွန်ခက်သည်ဟု ထင်လေ၏။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂၁:၁၀၊ ၁၁။

အာဗြဟံအတွက် အလွန်ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ အတွေ့အကြုံဖြစ်သည်။ အာဗြဟံသည် ထာဝရဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို စောင့်ဆိုင်းခဲ့လျှင် ဤနာကျင်ခြင်း ဝေဒနာအားလုံး ကို သူ၏အသက်တာ၌ ခံစားရမည်မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် ကတိတော်ပြည့်စုံစေရန် မည်မျှ ကြာညောင်းခဲ့သည်ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ နှစ်ပေါင်း၂၅နှစ် တိုင်အောင် ကတိတော်သားကို စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ အတော်ကြာညောင်းသော အချိန်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်းအားနည်းချက်မှာ သူ၏မိန်းမမဟုတ်သော ဟာဂရကို ယူဆောင် ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို လူဇာတိအားဖြင့် ဖြည့်ဆည်းရန်

ကြိုးပမ်းခဲ့သောကြောင့် အာဗြဟံသည် ပူဆွေးမှု၊ သောကဝေဒနာနှင့် ပြည့်သောအသက် တာကို တစ်သက်လုံး ခံစားခဲ့ရသည်။ ဤပုံပြင်သည် ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသော်လည်း အ လွန်တန်ဖိုးရှိသော သင်ခန်းစာကို ကျွန်ုပ်တို့ သင်ယူနိုင်ပါသည်။ အကယ်၍ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်၏ အစီအစဉ်ကို ကတိတော်ရှင်၏ အလိုတော် နည်းလမ်းအတိုင်း ပြည့်စုံရန် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ပါက ငြိမ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရရှိမည်မှာ အသေအချာဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို ပြည့်စုံရန် အဘယ်ကြောင့် အာဗြဟံမစောင့်ဆိုင်းခဲ့သနည်း။ ထိုအချက်က အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်း အားနည်းကြောင်းကိုဖော်ပြနေသည်။ ကတိတော် ပြည့်စုံဖို့ရန်အတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ စောင့်ခဲ့ရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း အာဗြဟံ၏ အခြေအနေကဲ့သို့ပင် ရင်ဆိုင်ရနိုင်ပါသည်။ ဤအချက်မှာ အာဗြဟံ၏ဘဝအတွေ့ကြုံတွင် အလွန်အရေးကြီးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာရခြင်းဖြစ်သည်။ အာဗြဟံနှင့်သူ၏ ဇနီး နှစ်ဦးဖြစ်သော စာရာနှင့်ဟာဂရတို့၏ အဖြစ်အပျက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့အသက်တာနဲ့ အ ဘယ်သို့ တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်မှုရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့စဉ်းစားသုံးသပ်ကြပါစို့။

အမွေဆက်ခံခြင်း၏ ကတိတော်

ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံအား ကတိတော်ပြည်ကို ပေးရန်ကမ်းလှမ်းသောအခါ သူ့အား ဖြင့် ကောင်းချီးခံရမည့် မိသားစုများအားလုံးကို ကမ်းလှမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံဘဲယုံကြည်သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟု မှတ်စရာ အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၏ အဘဖြစ်အံ့သောငါ့သား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသည်သာမက၊ ငါတို့အဘအာ ဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သော သူတို့၏ အဘဖြစ်အံ့သောငါ့သား၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံ မှီရှိ သော ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တံဆိပ်တည်းဟူသော အရေဖျားလှီး ခြင်း၏ လက္ခဏာကိုခံရသတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ဤလောကကို အမွေခံစေမည်ဟု ဂတိတော်ကို အာဗြဟံမှ စသောသူ၏ အမျိုးအနွယ်တို့သည် ပညတ်တရားအား

ဖြင့် ရကြသည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ရကြ၏။
ရောမဩဝါဒစာ ၄:၁၁-၁၃။

ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်သည် ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ်တို့၌ ပြည့်
စုံသည်သာမက၊ အာဗြဟံ၏ယုံကြည်ခြင်း တရားနှင့်ဆိုင်သော သူတို့၌ ပြည့်စုံ
လျက်၊ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူး
တော်ကြောင့်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုသာ
အမှီပြု၍ ရောက်နိုင်၏။ ရောမဩဝါဒစာ ၄:၁၆။

ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံအကျိုးအလိုငှါသာ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်
မဟုတ်။ ငါတို့အကျိုးအလိုငှါ ရေးထားသတည်း။ ငါတို့ သခင်ယေရှုကို သေခြင်း
မှ ထမြောက်စေတော်မူသောသူကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံ ကြည်ခြင်း
ကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူလတုံ။ ရောမဩဝါဒစာ ၄:၂၃၊ ၂၄။

အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင် ကတိထားရာပြည်ကို ကိုယ်တိုင်မဝင်စားခဲ့ရသော်လည်း (တ
မန်တော် ၇:၅) သူနဲ့သစ္စာရှိသော ယုံကြည်သူအားလုံးသည် ဤကမ္ဘာမြေကြီးကို အသစ်
ပြုပြင်သောအခါ ၎င်းပြည်တော်ကို လက်ခံရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကတိတော်အမွေကို ရရှိ
ဖို့ရန် အာဗြဟံသည် အလုပ်ပေါ် အခြေမခံဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအပေါ် အခြေပြုသော ဘုရား
သခင်နှင့် ဆက်ဆံရေးကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဤအရာသည် အမှန်တရား ဖြစ်သည်။
လက်ခံရရှိသော ညွှန်ကြားချက်များကို ကျွန်တော်တို့က ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်း၊ ကိုယ်ပိုင်ဆုံး
ဖြတ်ချက်များဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် ကြိုးပမ်းလေ့ရှိကြသည်။ (ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့အပေါ်
၌သာ မှီခိုရန် အာရုံစိုက်ကြသည်။)။ ဘုရားသခင်က သူ့အပေါ် လုံးလုံးလျားလျားယုံကြည်
အားကိုးရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိတ်ခေါ်နေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ အားနည်းချက်မှာ သဘာဝ
အားဖြင့် အခြားသူတစ်ဦးအပေါ် လုံးလုံးမှီခိုခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အဆင်ပြေသော
အရာမဟုတ်ဟု ယူဆခြင်းဖြစ်သည်။ သဘာဝအားဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်တို့အ
တွက် တစ်ခုခုလုပ်ပေးပါက စိတ်ငဲ့ကွက်မှုမရှိတတ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်ုပ်
တို့၏ ရပ်တည်မှုကို အခြားသူတစ်ဦးအပေါ် မှီခို၍ သူ၏အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် မိမိကိုယ်
ကို အပ်နှံလိုသူများမဟုတ်ပေ။

ဂလာတိဩဝါဒစာအခန်းကြီး (၄)တွင် တမန်တော်ရှင်ပေါလုက အာဗြဟံ၏အတွေ့အကြုံ
အကြောင်းကို အဘယ်သို့ရေးထားကြောင်း လေ့လာသုံးသပ်ကြပါစို့။

ပညတ်တရားအောက်၌ နေချင်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် ပညတ်တရားကို နားမလည်ကြသလော။ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ အာဗြဟံ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား၊ ကျွန်မ၏သားဖြစ်၏။ တယောက်ကား ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သားဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။ ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန် မဟုတ်သော မိန်းမ၏သားသည် ကတိတော်အားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို ပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်၊ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရား၊ နှစ်ပါးကို ဆိုလိုသတည်း။ ဟာဂရ အမည်ရှိသော မိန်းမတည်းဟူသော ပဋိညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်၍၊ ကျွန်များကို ဘွားတတ်သော တရားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရသည် အာရပ်ပြည်၌ရှိသော သိနာတောင်ဖြစ်၏။ ယခုရှိသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့် တူ၏။ မိမိသားများနှင့်တကွ ကျွန်ခံရ၏။ အပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏ အမိတည်းဟူသော ကျွန်မ မဟုတ်သော မိန်းမဖြစ်သတည်း။ ဂလာတီဩဝါဒစာ ၄:၂၁-၂၆။

ရှင်ပေါလုက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ယှဉ်ပြိုင်နေသော အာဗြဟံ၏သားနှစ်ဦးသည် ပဋိညာဉ်နှစ်ခုကို ပုံဆောင်ကြောင်းရှင်းပြခဲ့သည်။

အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိပကတိနှင့် ဝိညာဉ်ပကတိသည် တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်သော အလိုရှိကြ၏။ တပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။ ဂလာတီ ၅:၁၇။

ဇာတိမြေကို စွန့်ခွာပြီး ဘုရားသခင်၌ လုံးလုံးလျားလျားအပ်နှံသော အချိန်မှစ၍ သူ့အထဲ၌ ဝင်ရောက်လာသော ခရစ်တော်၏ စိတ်သဘောနှင့် လူ့သဘာဝအလျောက် အာဗြံရှိသော လွတ်လပ်လိုသည့် စိတ်သဘောသည် စစ်တိုက်လျက်ရှိကြ၏။

ခရစ်တော်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ထံမှ ကတိတော်တစ်ခုကို လက်ခံရရှိခဲ့ပြီး သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်း ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့မှတ်ယူခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူချက်တို့ကို လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြည်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အချိန်အနည်းငယ် ကြာပြီးနောက် အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်းသည် ယိမ်းယိုင်လာခဲ့သည်။ သူသည် နောက်ဇနီးတစ်ယောက်ယူရန် စာရာ၏ အကြံပေးချက်ကို နားထောင်ခြင်းအားဖြင့် ဇာတိပကတိအလိုကို ဝန်ခံရာ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်

မညွှန်ကြားခဲ့သည့် နည်းလမ်းဖြင့် ကတိတော်သားကို ရယူခဲ့သည်။ ၎င်းသည် မယုံကြည်သောလုပ်ရပ်ဖြစ်ပြီး၊ “ပဋိညာဉ်ဟောင်း”တွင် ရှိနေကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ ပေါလုက ဤအရာသည် သိနာတောင်၌ရှိသော ဣသရေလလူမျိုးတို့၏ လုပ်ရပ်နှင့်တူကြောင်း ဆက်စပ် ပြောဆိုခဲ့သည်။ သိနာတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်သည် လူတို့အဘို့ ပြုတော်မူသမျှ အားလုံးကို မောရှေအားဖြင့် သူတို့အား ဟောပြောခဲ့သည်။

*ပဋိညာဉ်စာကိုလည်း ယူ၍၊ ပရိသတ်များရှေ့မှာ ဖတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့ကလည်း၊
ထာဝရဘုရားမိန့် တော်မူသမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်၊ နားထောင်ပါမည်
ဟု ပြောဆိုကြ၏။ မောရှေသည်လည်း၊ အသွေးကိုယူ၍ လူများအပေါ်မှာဖြန်း
လျက်၊ ဤအသွေးကား ဤအမှုအရာတို့တွင် သင်တို့၌ ထာဝရဘုရားဝန်ခံတော်
မူသော ပဋိညာဉ်၏အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။ ထွက် ၂၄:၇၊ ၈။*

ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် စကားများကို ဣသရေလလူမျိုးတို့သည် “အာမင်”ဟု စိတ်နှလုံးဖြင့် တုံ့ပြန်ထားသည့် မှတ်တမ်းကို ကျွန်ုပ်တို့မတွေ့ရပေ။ ၎င်းအစား သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို ဖြည့်ဆည်းရန် ကြိုးပမ်းကြခဲ့သည်။ ဣသရေလလူမျိုးတို့သည် နာခံလိုက်လျှောက်ရန် ကတိပေးခဲ့ကြသော်လည်း ဖြစ်လာနိုင်သည့် အမှားအတွက် ကြိုတင်စဉ်းစားမှုတစ်ခုမျှ မပြုခဲ့ကြပါ။ မိမိတို့၏ ဇာတိ အပြစ်များနှင့် မိမိခွန်အားဖြင့် နာခံနိုင်စွမ်းမရှိခြင်းကိုလည်း အသိအမှတ်မပြုခဲ့ကြပါ။ ဘုရား၏အလိုတော်ကို မိမိတို့အစွမ်းဖြင့် မလိုက်နာနိုင်သကဲ့သို့ သူတို့အထဲ၌ ဘုရားသခင်အလုပ်လုပ်ရန် နက်ရှိုင်းစွာ လိုအပ်ကြောင်းလည်း မသိမမြင်နိုင်ခဲ့ကြချေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိ၏ ခွန်အားဖြင့် ပညတ်တော် လိုက်နာနိုင်သည်ဟု ယူဆပါက ကျေးဇူးတော် လိုအပ်ကြောင်း သိမြင်ကြုံတွေ့နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၌ ရှိသောအပြစ်၏ ဇာတိသဘောကို နားမလည် သေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဣသရေလလူမျိုးတို့သည် မိမိတို့ ကျရှုံးနိုင်သည့်အဖြစ်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမရှိပဲ နားထောင် လိုက်လျှောက်ရန် ကတိပေးခဲ့သောကြောင့် ၎င်းကို ပဋိညာဉ်ဟောင်းအရ ခွင့်လွှတ်၍ မရချေ။ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကယ်တင်ရှင် လိုအပ်ကြောင်းကို အသိအမှတ်ပဌနာပြုပြီး ပဋိညာဉ်သစ်ထဲသို့ မဝင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ပဋိညာဉ်ဟောင်းတွင် ရှိနေသေးသောကြောင့် ကျရှုံးခြင်းနှင့် သေခြင်းကိုသာ ရင်ဆိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် မည်သို့ဆိုသည်ကို မှတ်သားပါ။

အထက်ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရားပေါ်
သောအခါ အပြစ်တရားသည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်း သေ၏။ **အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်
ဆိုင်သော ပညတ်တရားသည် သေခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်ကို ငါတွေ့၏။** ရောမဩဝါ
ဒစာ ၇း၉၊ ၁၀။

ဘုရားသခင်သည် သူ၏ ကတိတော်များကို ကျွန်ုပ်တို့၌ ပြည့်စုံစေရန် အလိုတော်ရှိသော်
လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ အသက်တာကို ကိုယ်တိုင်ထိန်းချုပ်ရန် ကြိုးစားခြင်းဖြင့်
ဘုရားသခင်၏ အစီအစဉ်ကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် တတ်ကြသည်။ ဤနည်းလမ်းသည် ဘု
ရားသခင်ထံမှ ဝေးကွာစေသကဲ့သို့ အသက်နဲ့လည်း ဝေးကွာစေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏
ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ် အကြံအစည်အတိုင်း အသက်ရှင်ခြင်းသည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းနဲ့
ပျက်ဆီးခြင်းကိုသာ ယူဆောင်လာပေးလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အသက်ရှင်ခြင်းကို သမ္မာကျမ်းစာ
၌ “ကျွန်သဘောသဘာဝ” (သို့) “ဇာတိ” အတိုင်းအသက်ရှင်ခြင်းဟု ရည်ညွှန်းထားသည်။
ရှင်ပေါလုက အဘယ်သို့ ရေးသားထားသည်ကို သတိပြုပါ-

သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သောအရာသည် ငါ၌သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သလော။
မဖြစ်နိုင်ရာ။ **အပြစ်တရားသည် မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်
သောအရာအားဖြင့် ငါ၌သေခြင်းကို ပြု၍ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။** ထိုသို့ ဖြစ်
သောကြောင့် အပြစ်တရားသည် ပညတ်တော်အားဖြင့် အလွန်အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်း ရှိသတည်း။ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်
သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ငါမူကား ဇာတိပကတိရှိ၏။ **အပြစ်တရားလက်၌
ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။** ရောမဩဝါဒစာ ၇း၁၃၊ ၁၄။

ဤနေရာတွင် ဝိညာဉ်ပကတိ အတွေ့အကြုံနှင့် ဇာတိပကတိ အတွေ့အကြုံအကြောင်း
တွေ့ရသည်။ ဝိညာဉ်ပကတိသဘောတရားကား ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့ကို ကတိတော်
ထားသောအခါ ထိုကတိတော်များကို သူကိုယ်တိုင် ဖြည့်ဆည်းလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကိုး
စားခြင်းဖြစ်ပြီး ဇာတိပကတိသဘောကား ထိုကတိတော်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ပိုင်
နည်းလမ်းဖြင့် အရာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များအပေါ်
သံသယဖြစ်ခြင်း၊ ထိုကတိတော်များကို ယုံကြည်အတည်ပြုရန် လက္ခဏာသက်သေ ရှာ
ဖွေခြင်းနှင့် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် မစုံလင်သော နားလည်ခြင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်
များကို ဖြည့်ဆည်းရန် ကြိုးပမ်းခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ဂလာတိဩဝါဒစာ အခန်းကြီး ၄ တွင်

ရှင်ပေါလုက ဝိညာဉ်ပကတိ၏ သဘောကို “ပဋိညာဉ်သစ်” ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဇာတိပကတိ၏ သဘောကို “ပဋိညာဉ်ဟောင်း” ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း ပြောဆိုထားသည်။

အာဗြဟံအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည် ဆက်စပ်လေ့လာသောအခါ မိန်းမနှစ်ဦး (စာရာ နှင့်ဟာဂရ)တို့မှ မွေးဖွားသော ကလေးများသည် အာဗြဟံအတွက် ပေးထားသော ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို အကြောင်းပြု၍ မွေးလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့တွေ့နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဣဇက်နှင့်ဣရုမေလသည် အာဗြဟံ၌ရှိသော အတွေ့အကြုံနှစ်ခုအကြောင်းကို မြင်စေနိုင်သော သက်သေများဖြစ်သည်။ တစ်ခုမှာ လူသား၏ ကြိုးစားမှုကို ပုံဆောင်သော ဣရုမေလကိုဖွား မြင်စေသည့် အာဗြဟံနဲ့ဟာဂရ၏ ဆက်ဆံရေးဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ခုမှာ လူ့အနေဖြင့် မတတ်စွမ်းနိုင်သော ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေရန် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဖွယ်တန်ခိုးတော်ကို ပုံဆောင်သော ကတိတော်သား ဣဇက်ကိုဖွားမြင်စေသည့် အာဗြဟံနှင့်စာရာ၏ ဆက်ဆံရေးဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦး၏ အသက်တာတွင် ပဋိညာဉ်နှစ်ခုဖြစ်ပျက်နေသည်ကို မှတ်သားရန် အရေးကြီးလှပါသည်။ ပဋိညာဉ်များသည် ရှည်လျားသော အချိန်ခေတ်ကာလကို ကိုယ်စားပြုခြင်း မဟုတ်ပါ။ အာဗြဟံ၏ အသက်တာကို ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာသောအခါ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို သူလက်ခံရာတွင် သူ့ကိုဖိတ်ခေါ်နေသော ပဋိညာဉ်သစ်ထဲဝင်ရန် စိတ်အားထက်သန်နေသူ ဖြစ်ကြောင်းတွေ့နိုင်ပါသည်။ အာဗြဟံသည် ထိုဖိတ်ကြားချက်ကို ငြင်းပယ်သောအခါ သဘာဝအားဖြင့် လူတို့၏ နှလုံးသားတွင်ရှိသော ပုန်ကန်လိုသည့် ဆန္ဒကို ရိုးရိုးလေးဖော် ပြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤဖြစ်စဉ်သည် လူသားတို့ အသက်တာတွင် အကြိမ်များစွာ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း အာဗြဟံ၏ အသက်တာက ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြပေးသည်။ ပဋိညာဉ်ဟောင်းသည် လူသားတို့ ဇာတိနှလုံးသား၏ သရုပ်သဏ္ဌာန်ဖြစ်ပြီး သဘာဝအားဖြင့် လူသားများသည် ဘုရားသခင်၏ စကားကို နာခံနိုင်စွမ်းမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကို သိစေလိုသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် နိမ့်ကျသော လူသားအဖြစ်သို့ ဆင်းသက်လာရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုမိမိ အမှန်အတိုင်းတွေ့မြင်ပြီး မိမိ၏ကျရှုံးမှုများကြောင့် ကြောက်ရွံ့ကာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားသခင်က အပြစ်တင်မည်ဟု ထင်နေသော်လည်း သူ၏ကျေးဇူးတော်ကို ဖော်ပြပြီး ရွေးနှုတ်ခြင်း ကတိတော်ကိုလက်ခံရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်ဖိတ်ခေါ်နေပါသည်။ ကိုယ်ကျိုးရှာခြင်းနဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်းသည် ပဋိညာဉ်ဟောင်းတွင်ရှိသော သဘောဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အာဗြဟံသည် အချိန်တိုင်း မိမိ၏အားနည်းချက်ကို အသိအမှတ်ပြုပြီး ဘုရားသခင်က သူ၏ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစေမည်ဟု လက်ခံခဲ့သောကြောင့်

ပဋိညာဉ်တရားသစ်ဖြစ်သော ယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သူသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားဆင်ခြင် သုံးသပ်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကတိတော်တစ်ခု ပေးထားခဲ့ပြီးပြီလား။

အသစ်သော ပဋိညာဉ်

ဘုရားသခင်၏ ငြိမ်သက်ချမ်းသာခြင်း ဝင်စားရန် ကတိတော်အကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာက မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ထို“ငြိမ်သက်ချမ်းသာခြင်း”ဟူသောဝေါဟာရသည် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျွန်ုပ်တို့နည်းဖြင့် ကြိုးစားခြင်းကို ရပ်တန့်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့ပြင်မက ဘုရားသခင်သည် သူ၏ကတိတော်များကို ကျွန်ုပ်တို့အထံ၌ ပြည့်စုံစေမည်ဟု ယုံကြည်သဘောတူခြင်းဖြစ်သည်။ အောက်ပါကျမ်းချက်ကို လေ့လာကြပါစို့။

“ယနေ့တွင် သင်တို့သည် **ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရာ ကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်**ဟု ကျမ်းစာလာသည်အရာမှာ၊ ကြားပြီးမှ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း၊ မောရှေနောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပြုကြသည် မဟုတ်လော။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး နှစ်သက်တော်မမူသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူနည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော၌လဲ၍ သေသောသူပင် မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ငါ၏ ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသော သူတို့ကား၊ မယုံကြည်သော သူမှတစ်ပါး အဘယ်သူနည်း။ သို့ဖြစ်၍၊ **သူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့် သာမဝင်နိုင်သည်ကို ငါတို့သိမြင်ကြ၏။** ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသောအခွင့်ကို ပေးသောကတိတော်သည် ငါတို့၌ ရှိရစ်လျက်နှင့်၊ သင်တို့တွင် အချို့တို့သည် မမှီဘဲနေမည်ကို စိုးရိမ်ကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကို ထိုသူတို့ကဲ့သို့ ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြားရ

သော တရားစကားသည်၊ ကြားရသောသူတို့အထဲ၌ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် မရော
နှောသောကြောင့် အကျိုးကိုမပေး။” ဟေပြုဩဝါဒစာ ၃:၁၅-၄:၂။

ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်ထွက်စကားများကို ယုံကြည်ပြီး သူ၏ကတိတော်များ ပြည့်စုံရန် အခွင့်ပေးခြင်းသည် သူ၏ချမ်းသာခြင်းသို့ ဝင်စားခြင်းဖြစ်သည်။ ကတိတော် အဘယ်သို့ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်ရန်မလိုပေ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ္စာကတိတည် ကြည်သော ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ရမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက်ထားပေးခဲ့သော ကတိတော်မှာ အဘယ်နည်း။

“နောက်ကာလအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိညာဉ်တရား ဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ပညတ်တရားကို သူတို့အတွင်းထဲသို့ သွင်း မည်။ သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားဖြစ်သည်။ သူတို့ သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ဆုံးမဩဝါဒ မ ပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသော သူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင် အောင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် သူတို့ အ ဖြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်များကို မအောက်မေ့ဘဲနေမည် ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။” ယေရမိအနာကတ္တိကျမ်း ၃၁:၃၃၊ ၃၄။

ဤအံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသော ပဋိညာဉ်သစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်ရန် လုံးဝမဖြစ်နိုင် သောအရာကို ပြည့်စုံစွာ လုပ်ဆောင်ပေးမည့် ကတိတော်ဖြစ်သည်။ စုံလင်သော စာရိတ္တ တော်ကိုပေးမည့် ကတိတော်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ဤအရာကို လုပ်ဆောင်မည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဉာဏ်နှင့်ခွန်အားများဖြင့် စာရိတ္တတော် စုံလင်ခြင်းအတွက် ကြိုးစားပါက ထပ်ခါထပ်ခါကျရှုံးမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လဲကျသည့်အချိန်တိုင်း ဟောင်း နွမ်းသော ဇာတိနှင့်အတူ နာကျင်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် သေခြင်းကိုသာ ယူလာပေးသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပဋိညာဉ်ဟောင်းကို ဖော်ပြနေခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အာဗြဟံနည်း တူ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကတိပေးထားသော ထိုပဋိညာဉ်သစ်ကို ဆွဲကိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ ကို ဘုရားသခင် အားပေးတိုက်တွန်းနေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှီခိုကင်းမှုနှင့် ဇာတိသဘော ကို စွန့်ခွာပြီး နောက်ဆုံးတွင် ပဋိညာဉ်သစ် အတွေ့အကြုံ၌ ငြိမ်သက်ချမ်းသာခြင်းကို လုံး

လုံးလျားလျား လက်မခံသည့်ကာလပတ်လုံး ပဋိညာဉ်ဟောင်း နှင့် အသစ်နှစ်ခုလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့အထဲ၌ တစ်ချိန်တည်းတွင် အတူတကွ အလုပ်လုပ် နေအုံးမည်ဖြစ်သည်။

အချို့သောသူများသည် ပဋိညာဉ်သစ်သို့ တစ်ကြိမ်ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် ပဋိညာဉ်အဟောင်း သို့ပြန်၍ မကျရောက်နိုင်ဟု ယူဆကြသည်။ ပဋိညာဉ်ဟောင်းအတွေ့ အကြုံရှိနေသရွေ့ ပဋိညာဉ်သစ် အတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိနိုင်ဟူ၍လည်း ယူဆကြသည်။ ဤယူဆချက်မမှန်ကြောင်း အာဗြဟံ၏ အသက်တာအတွေ့အကြုံမှ ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသည်။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ပြီး ခရစ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ဆုကျေးဇူးရရှိခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များကို မယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ပဋိညာဉ်အဟောင်း အတွေ့အကြုံကိုလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ပြန်သည်။

မကြာခဏဆိုသလို ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကတိတော် ပြည့်စုံလာမည်ဟု စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ကြပါသည်။ သို့သော် အချိန်ကုန်လွန်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေများ (သို့မဟုတ်) အခြားကိစ္စများကြောင့် ဖိအားပေးခံရသောအခါ ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် သံသယဝင်လာပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း ပျက်ဆီးယိုယွင်းလာတတ်သည်။ ဤအရာသည် အာဗြဟံ၏ အသက်တာ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်နည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာ၌လည်း ဖြစ်ပျက်လျက်ရှိသည်။ ဟာဂရနှင့်စာရာနှစ်ဦးလုံးသည် အာဗြဟံနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့သည့် အချိန်တွင် အာဗြဟံသည် စိတ်နှစ်ခွဲရှိနေပြီး ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံ နှစ်မျိုး စပ်ကြား ပိတ်မိနေရသည့် အချိန်များစွာရှိခဲ့သည်။ လူသားတိုင်း၏ အသက်တာတွင်လည်း ထို့အတူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း “ကျွန်ုပ်တို့အဘ အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်း တရားလမ်းသို့ လိုက်သွားကြသည်။” (ရောမဩဝါဒစာ ၄:၁၂)

ပဋိညာဉ်နှစ်ပါးသည် လူသားတို့၏ အကျင့်စရိတ္တနှင့် ဘုရားသခင်၏ စာရိတ္တတော် မည်သို့ ရှိသည်ကို ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် လုံးဝမပြောင်းလဲသော ဘုရားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ကတိတော်သည် ပဋိညာဉ်အတွေ့အကြုံ နှစ်မျိုးတွင် အတူတူပင်ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ လူသားသည် ကျရှုံးတတ်သော သဘောရှိပြီး မပြတ်သားသောအကျင့်စရိုက်သာရှိသည်။ ပဋိညာဉ်ဟောင်းဖြစ်စေ၊ ပဋိညာဉ်သစ်ဖြစ်စေ သူရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်း ဤအတွေ့အကြုံနှစ်ခုကို ကြုံတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူသားများသည် ဇာတိပကတိစိတ်ဖြင့် လှည့်ဖြားတတ်သော စာတန်နှင့် ပူးပေါင်းကာ ဘုရားသခင်အပေါ် ဗိုလ်အားကိုးခြင်းမပြုဘဲ အရာရာကို မိမိအလိုအတိုင်း လုပ်ဆောင်

လိုသော သဘောသဘာဝရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်ဆံရေး အစပြုချိန်တွင် လူသားများသည် ပဋိညာဉ်ဟောင်း၌ အမြဲရှိနေသည်ဖြစ်ကြောင်း သေချာပါသည်။ ဤအရာသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်မဟုတ်ပါ။ လူသည် ဘုရားသခင်အကြောင်း ပို၍ သိနားလည်လာပြီး သူ့အပေါ် မှီခိုအားထားလာသောအခါ ပဋိညာဉ်သစ်ကို စတင်တွေ့ကြုံခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ လူသားတို့၏ စိတ်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ပတ်သက်၍ ရှုပ်ထွေးမှု နှင့် မသိနားမလည်မှုများဖြင့် အမြဲတစေ အစပြုတတ်သောကြောင့်သာဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်များသည် ပေးထားတော်မူသည့်အတိုင်း ပြည့်စုံလာမည်ဟု ယုံကြည်ကိုးစားပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်မှန်သော ချမ်းသာခြင်းကို တွေ့ကြုံ မြည်းစမ်းရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကတိတော်များ အဘယ်သို့ ပြည့်စုံလာမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကျတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကတိစကားများကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပြီးမြောက်အောင်မြင် လုပ်ဆောင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

*ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊
ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍၊ ဂတိထားတော်မူသောသူ
သည် ကတိတော်အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ၏။ ထို့
ကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။
ရောမဩဝါဒစာ ၄:၂၀-၂၂။*

*အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး နှစ်သက်တော်မမူသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူ
နည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော၌လဲ၍ သေသောသူပင်
မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်
မူသော သူတို့ကား၊ မယုံကြည်သောသူမှတစ်ပါး အဘယ်သူနည်း။ သို့ဖြစ်၍၊
သူတို့သည် မယုံကြည်သောကြောင့်သာ မဝင်နိုင်သည်ကို ငါတို့သိမြင်ကြ၏။
ဟေဩဝါဒစာ ၃:၁၇-၁၉။*

ထို့ကြောင့် ပဋိညာဉ်တရားများသည် မယုံကြည်သော လူတစ်ဦးကို သူ၏ ကတိတော်များဖြင့် ဘုရားသခင်က ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့ မည်သို့ခေါ်ဆောင်သွားကြောင်း လှပစွာဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး အဆုံးတွင် ထိုကတိတော်များသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ပြည့်စုံလာသည်ကို မြင်တွေ့စေရန်ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်သည် သူ၏သားသမီးတိုင်းကို အပြစ်နှင့် အပြစ်၏အခမှ ကယ်တင်ရန် မည်မျှ ဆန္ဒရှိကြောင်း ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့် သင့်၌ အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာရှိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်မျှော်လင့်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှားလုပ်မိ၍ ကျရှုံးသောအခါ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့စရာမလိုပါ။ ဘုရားသခင် ခင်၏ ကတိတော်များ ပြည့်စုံလာရန် ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် ကြိုးစားနေမိကြောင်းကို သာ သတိချပ်ကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့လဲကျသောအခါ ဘုရားသခင် ကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။ သူ၏ ပဋိညာဉ်သစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အမှန်အကန် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လဲကျသောအခါ မိမိတို့၏ အပြစ်နှင့်အမှားများကို နှိမ့်ချစွာဝန်ခံပြီး မိမိကိုယ်ကို မကိုးစားတော့ဘဲ ဘုရားသခင်၏ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ကရုဏာကို ယုံကြည်ကိုးစားလျှင် ခရစ်တော်၏ စာရိတ္တတော်နှင့် သာ၍နီးကပ်လာလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း သာ၍ပြည့်စုံအောင် လုပ်ဆောင်ပါလိမ့်မည်။

*ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် တဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအပြစ်ပွားများ၏။
သို့သော်လည်း အပြစ်ပွား များသည် အရာမှာ ကျေးဇူးတော်သာ၍ ကြွယ်ဝ၏။
ရောမဩဝါဒစာ ၅:၂၀။*

ရှုံးနိမ့်၍လဲကျသည့်အခါတိုင်း ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရှေ့သို့ဆက်သွားနိုင်ရန် ပဋိညာဉ်သစ်၏ ကျေးဇူးတရားသည် သင့်အတွက် ရှိနေပါသည်။ သင့်ကျရှုံးမှုများသည် ဘုရားသခင်ကို ပို၍ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ကိုးစားရန် အမှန်တကယ် အထောက်အကူပြုနိုင်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မရှုံးနိမ့်စေလိုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ချင်သော (သို့) အမှီအခိုကင်းလိုသော နှလုံးသားကို သူလုံးလုံးသိနေသည်။ စုံလင်သော ယုံကြည်ခြင်းသို့ သွားရန် လျှောက်လှမ်းရမည့် လမ်းကြောင်းတွင် ကျရှုံးမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ကျော်ဖြတ်သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဘအာဗြဟံ၏ ခြေရာအတိုင်း လိုက်လျှောက်၍ သူအောင်မြင်ခဲ့သည်နည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့လည်း အောင်မြင်ကျော်လွှားကာ ဘုရားသခင်ကတိတော်များ၏ ငြိမ်သက်ချမ်းသာခြင်း၌ တည်ကြည်ကြပါစို့။

ယုံကြည်ခြင်းခရီးစဉ်

ပဋိညာဉ်တရားနှစ်မျိုးအကြောင်းကို နားလည်ခြင်းသည် ဧဝံဂေလိတရားကို နားလည်ရန် နှင့် သမ္မာကျမ်းစာကို မှန်ကန်သော မူဘောင်အတွင်းဖတ်ရှုခြင်းအတွက် အရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်ငယ်သည် စာဖတ်သူအား ထိုအကြောင်းကို နားလည် နိုင်ရန် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော အရာများနှင့် ရိုးရှင်းသောနည်းလမ်းဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးထား ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောရာစုနှစ်များစွာက ခရစ်ယာန်ဘာသာအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော လွဲမှားသည့် နား လည်မှုများကြောင့် ပဋိညာဉ်များအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရှုပ်ထွေးမှုများစွာရှိခဲ့သည်။

ပဋိညာဉ်၏ ရိုးရှင်းမှုကို အာဗြဟံ၏အသက်တာထဲတွင် ဖော်ပြထားသည်ကို သိမြင်နိုင် သည်။ ဤအရာသည် ဂလာတီဩဝါဒစာ၌ ရှင်ပေါလုက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြထားသော အရာ ဖြစ်ပါသည်။

ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ အာဗြဟံ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်ကား၊ ကျွန်မ၏ သားဖြစ်၏။ တယောက်ကား ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏ သားဖြစ်၏ဟု လာ သတည်း။ ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန် မဟုတ် သော မိန်းမ၏သားသည် ဂတိတော်အားဖြင့် ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းအရာ ကို ပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်၊ ထိုမိန်းမ နှစ်ယောက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရားနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသ တည်း။ ဟာဂရအမည်ရှိသော မိန်းမတည်းဟူသော ပဋိညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာ တောင် ပေါ်မှာ စီရင်၍၊ ကျွန်များကို ဖွားတတ်သောတရားဖြစ်၏။

ဂလာတီဩဝါဒ ၄:၂၂-၂၄)

သင်ဖတ်ရှုသည့်အတိုင်း သင်၏ယုံကြည်ခြင်းခရီးစဉ်၌ များစွာသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ခံစားရပါစေ...